

Книга за теб

Наблюдавам Чувствам Променям

Какво е мисълта? Как мозъкът ни „мисли“ и си „спомня“? Какво всъщност са съзнанието и подсъзнанието? В книгата ще намерите отговорите на тези въпроси, както и ясно и просто обяснение на връзките между човека, физическия и полевия свят. А също така и най-важното – начинът, по който да им влияете.

Наблюдавам Чувствам Променям

Книгата се състои от три основни части. В първата съм описал начин на живот, който е в хармония с принципите, по които е устроен светът ни и ви позволява да влияете на полевия и физически свят. Във втората е описан светът ни. Такъв, какъвто е той през моя поглед и чувства. Ще намерите обяснение на това какво е мисълта, какво е споменът, как работят човешкия мозък и човешкото тяло. Поставих си за задача съвсем кратко, ясно и с разбираеми думи и примери, да ви покажа как е устроен и действа човешкият организъм, човешкият мозък, а също така и всичко, свързано с тях. В третата част съм дал практики и съвети, които да ви поддържат здрави в ежедневието. Целта на книгата е да помогне на повече хора да „се събудят“. Знанието е сила и възможност. От вас зависи да се възползвате от Знанието, представено в тази книга, по възможно най-добрия начин. ... И винаги помнете!

Всеки сам определя границите на възможностите си!

Тъй като начинът на мислене и възприемане на всеки е различен, то вие, според разбиранията си, решете в каква последователност ще четете отделните части. Важен е крайният резултат. – Да разберете същността на това, към което се стремите и да знаете как да постигнете това, което желаете.

Първа част Какво е човек. Разбирания и начин на живот, които ще ви дадат почти неограничени възможности.

Втора част Светът, мозъкът, чувствата, мисълта, спомените

Единството на физическият свят

Какво всъщност улавят сетивата ни

Промяната – 2012

Човек – душа

Мозък – Съзнание – Подсъзнание – Мозък

Мисъл и Спомен

Лъжа и Мечта

Страховете ни

Да не лъжем чувството си Вкус

Чувства – мозък

Мозък – чувства

Трета част Здраве, практика, въздействие, помощ за тялото

Енергията на тялото - Изчистване Енергетизиране Баланс

Тренинг за чувствата – Отиди в Природата

Използвай сетивата си пълноценно и непрекъснато

Усещането и чувството – за да променяме

Здравето – начин на употреба

Просто уредче, което да ви помага

Съвети за ежедневието

Допълнение Седемте принципа, на които е подчинен светът ни

I

Вече има много книги, филми и статии, в които се казва как да промениш своя живот, да оздравееш, да забогатееш и всичко останало, което всеки нормален човек желае, но винаги се дава крайната стъпка. И никога пътя, който води към нея. Следните редове са промените, които е нужно да направиш със себе си, за да стигнеш до момента, в който описаното в тези книги ще е наистина възможно за теб.

Нужно е да си в хармония с околното, за да можеш да го променяш.

Ние живеем във физическия свят. Той е резултат на предизвикващия го полеви (енергиен, духовен) свят. Всеки от тях се подчинява на своите принципи и закони. За да можем да променяме ситуации във физическия свят, е нужно да достигнем хармония с полевия. За да достигнем хармонията с полевия, трябва да сме адекватни във физическия. За да сме адекватни на физическия, трябва да го познаваме.

Духовният свят

... Или светът на духа. Самата дума говори достатъчно. За да можем да действаме в него, е нужно да можем да го почувстваме. Нужно е да се убедим сами, всеки за себе си, че основната ни същност е именно това, което наричаме дух или душа. А тялото е само временен начин на тяхната проява във физическия свят.

Може би знаете отношението на древните към смъртта и раждането. Смъртта е приемана като завръщане у дома. Празнувало се е, когато някой е стигал до този момент. Днешните разбирания са достигнали обратния полюс. Раждането е дар, смъртта – наказание и ужас. Кой е прав? Древните или ние? Моя отговор, както и този на всеки друг, достигнал определено ниво на знанията за същността на съществуването, е един – древните.

Всеки, който достигне до този отговор с разбиране, е преминал бариерата, разделяща можене от неможене, знание от сляпа вяра. Стъпил е на финалната права, която води към изпълнението на целта на физическото съществуване. – Достигане на ниво на развитие на духа, което дава избор – да продължиш развитието си единствено в духовния свят, или да се свържеш отново с физическо тяло, за да помогнеш на повече хора да достигнат твоето ниво.

Ние сме същности. И в този, и в духовния свят. Лично аз предпочитам да наричам духовния свят полеви. Така че в текста ще срещате по-често тази дума. Каква е разликата за нас при едното или другото съществуване?

Когато сме само в полевата си (основна) форма, имаме спомен за физическите си съществувания до момента. Елемент сме от едно единствено цяло. И в същото време осъзнаваме себе си и останалите като отделни същности. В непрекъснатата връзка сме с всяка друга същност във вселената. Без значение дали тя в момента е свързана с физическо тяло, или не е. Няма тайни. Всичко е известно. Всяка мисъл и всяко решение. На всеки. Осъзнаваш всичко случващо се едновременно. Имаш капацитета за това.

Когато сме свързани с физическо тяло, то става водещо в тази симбиоза. Тъй като материята, от която е изградено, е с много по-ниска честота, мозъкът, който се явява връзка между двете, не може да предаде и преведе цялата информация, идваща от полевата ни същност. Реално истинското ни „аз” е подтиснато от мислите, породени от нуждите и чувствата на физическото тяло. Но в същото време тази ни истинска същност се учи, развива и увеличава собствения си енергиен потенциал чрез принципите, на които е подчинен физическия свят. А с това - и енергийния потенциал на цялото. Сливането с физическо тяло е начин за увеличаване мощта на цялото.

Във физическия свят има изявен един основен принцип, върху който е изграден и самият той – Противоположност. Едно и също нещо се проявява като противоположности. Студ и топлина. Добро и лошо. Радост и скръб. Привличане и отблъскване. Ако не почувстваме и двете – няма да имаме база за сравнение. А това означава, че няма да осъзнаваме

съществуването му. Бихме ли оценявали здравето си като повод за щастие, ако не познавахме болестта?

Истинският въпрос, който седи пред всеки, достигнал до пътя на духовното развитие е: как да подтисне, да спре мислите си, за да почувства същността си, а като следствие на това – да чувства и действа в основния, полеви свят?

Във физическия ни свят съществуват много пътища за това и всеки от тях води до нужния резултат. Различават се по подхода си за подтискане силата на мислите. Повечето разчитат на медитативни техники. Други – на вяра. Трети – на ритъм. Обща е целта – мозъкът да се научи да преминава на по-ниска честота на работа. Идеята на всяка молитва е същата – намаляване силата на мисълта и усилване на излъчваните чувства. Съвременната наука определя мозъчните честоти по следния начин: нормална честота на буден човек – бета β и по-ниските – алфа α , гама γ и делта Δ нива. Всяко ниво съответства на все по-слаба работа на мозъка, а респективно и на мисълта.

При днешния забързан ритъм на живот е много трудно да отделим време за медитация. Вярата за повечето хора е отживелица, а ритъмът... Чистият ритъм е почти забравен.

Но има и друг път. *Пътят на осъзнатото знание и чувствата.*

Можем да успокоим и научим мисълта си да се подчинява на нашето желание. Можем да се научим да бъдем нейни господари, а не нейни жертви. Пътят е лесен и в същото време труден. Лесен – затова, че всичко зависи от нас. Труден – защото трябва да преодолеем инерцията на мисленето и поведението си.

Ето и нужното, за да постигнем ниво, в което всичко е възможно:

1. Знание за устройството на мозъка, човека, чувствата, света и взаимозависимостите им.
 - Това знание ще намерите в тази книга.
2. Определен начин на живот.
 - Живот без лъжа
 - Максимално използване на чувствата, докато мозъкът ни приеме това за начин на работа
 - Осмисляне и приемане на реалността – такава, каквато е тя в настоящия момент. (без критика и желания)

- Приемане на собственото тяло и личност – такива, каквито са те в настоящия момент. (без критика и желаня)
- Разбиране на принципа, че настоящият момент е най-важният – този, в който градим бъдещето си. Мисленето за миналото е загуба на време. То е вече минало и е непроменимо. Да живеем и действаме в настоящия миг така, че когато моментът стане минало да не съжаляваме за своето действие или бездействие.
- Да правим живота на околните по-приятен и лек без да се натрапваме.

Ако успеете да живеете по описания начин, мозъкът променя коренно работата си. Става контролируем във всеки един момент. Полетата, излъчвани от него, увеличават силата и интензитета си. Чувстването на външните за нас полета се увеличава многократно.

... И вече е във възможностите ви да чувствате и си превеждате информацията, идваща от същностното ви „аз”. Да въздействате на всичко случващо се на вас и около вас. Да бъдете част от висшето съзнание и то във физическо тяло. А тази комбинация е най-креативната и с най-големите възможности за въздействие за нашето ниво в двете вселени – физическата и полевата.

Колкото повече се приближавате до описаното, толкова повече се увеличават възможностите ви за въздействие върху случващото се.

II

Единството на физическия свят

Замисляли ли сте се, че всеки човек, всяко животно, всеки камък, планетата ни, вселената ни, ВСИЧКО, е изградено по един и същи начин, от една и съща градивна частица – това, което сега наричаме атом. Слънцето, човекът, планинският кристал – коренно различни и в същото време – абсолютно еднакви. Какво всъщност е атомът, от който е съставена цялата ни познаваема вселена? Допреди няколко години всеки учен би ви отговорил – ами много просто – ядро и минимум един електрон. При взаимодействието си с друг атом изпуска фотони, кварки, глюони, мюони, или пък се съединява с него чрез валентна или ковалентна връзка. Ако продължите да настоявате за отговор какво всъщност е ядро, електрон, протон, неутрон и всичко друго от изброените – то няма да получите смислен отговор. Ще ви разкажат, че едните се държат като частици, а другите като вълни. А какво е частица, какво е вълна? – Тук вече отговорът е единствено повдигане на рамене. Напоследък се появяват нови теории в квантовата физика, които в някаква степен започват да обясняват действителното положение на нещата.

Следващите редове са описание на физическия свят – такъв, какъвто го виждам аз. (Както всъщност и всичко останало в тази книга. ☺)

Ядрото на атома е енергия, проявяваща се поради завихрянето сама около себе си. Това движение, в зависимост от количеството енергия, участваща в завихрянето, предизвиква ново завихряне или завихряния на енергия около себе си, които ние наричаме електрони. Всяко взаимодействие с други подобни завихряния, предизвиква отделяне на частици енергия, които според мощността си се държат по различен начин. Тях учените наричат с всички изброени по-горе имена.

Първото създадено завихряне във вселената е основата, началото, което чрез полето си е предизвикало последвалото го мащабно преобразуване на неизявеното в изявено, преобразуването на неизявената линеарност в изявени завихряния. Това е, което физиците наричат „Големият взрив”. То

е послужило за център и основа на познатата ни сега „физическа” вселена. А „черните дупки” не са нищо друго, освен места на обратно преобразуване на изявеното в неизявено.

Всеки „атом” заради движението си създава поле. То взаимодейства с всички останали полета. Всяка „молекула” има собствено поле, резултантно от полетата на всички атоми, от които се състои. Всяка „клетка” има поле, резултантно от полетата на всички молекули, от които се състои. Всеки орган има поле, резултантно от полетата на всички клетки, от които се състои. Всеки организъм има поле, резултантно от полетата на всички органи, от които се състои. ... И всички тези полета са в постоянна връзка и взаимозависимост едно от друго.

Нашите мисли също имат своите полета. Имат ги, защото са резултат на взаимодействие между мозъчните нервни клетки, изразяващо се чрез електрически сигнали и химични преобразувания. Активирането на мозъчна клетка усилва излъчваното от нея поле. То взаимодейства с полетата на всичко околно и предизвиква промени в техните полета. Същото важи и в обратната посока. Всяко външно поле си взаимодейства с нашите и ги променя. Затова желанията и страховете ни се сбъдват. Затова се „разболяваме” или „оздравяваме”. Всичко е въпрос на взаимодействие между полета. Тук е и мястото да вметна, че действителни преки взаимодействия между физически структури няма. Такова нещо не съществува. Когато „докосваме” нещо, ние смятаме, че наистина го „пипаме”. Не е вярно! Помислете и си представете. Атомите от клетките на дланите ни са на огромни разстояния, както помежду си, така и от атомите на това, което сме „докоснали”. Реално си взаимодействат полетата им. Разстоянията между ядрата на „атомите” и електроните в мащаб са такива, както разстоянията между Слънцето и планетите. Разстоянието между два атома в мащаб е такова, като разстоянието между слънчевата и други звездни системи. ... Така че ние никога не „докосваме” нищо. Докосват се и си взаимодействат ПОЛЕТА. Всичко в нашия „физически свят” е енергия и поле, чрез което тя се проявява. Нужно е да го осъзнаем, за да разберем същността му.

... И да можем да му въздействаме.

Какво всъщност улавят сетивата ни

Науката все още познава сравнително добре само петте сетива:

- Зрение
- Осезание
- Слух
- Вкус
- Мирис

А какво представлява всяко от сетивата ни? – Датчик за определена част от полето на така наречения електромагнитен спектър.

- Зрението улавя „светлината”, която не е нищо друго, освен електромагнитна вибрация с определена честота.
- Осезанието, което ни дава информация за допир, студ, топлина, са всъщност два различни датчика. Един за допир, който е широкоспектърен. Той долавя електромагнитните полета на близки обекти. И втори, който е за топлина. Той е датчик, работещ в микровълновия диапазон. И двата датчика се намират в кожата ни.
- Слухът улавя вибрациите с още по-ниски честоти. Той е и единственото ни сетиво, което не приема директно електромагнитното излъчване от околността, а механичните колебания, които преработва до импулси в нервната система.
- Вкусът и мирисът отново не са нищо друго, освен датчици, но за полетата на молекулите, излъчващи собствените си честоти.

Това са нашите сетива – датчици, реагиращи на различни честоти от електромагнитния спектър, всъщност на едно и също нещо, но в различна част от диапазона му.

Всичко съществуващо във физическия свят има своето излъчване. Не за друго, а защото е в постоянно движение. Щом има движение, има

излъчване. Това всъщност е „физическият” ни свят – енергийни полета, част от които сме ние и част от които „осезаваме”.

Реално притежаваме още две сетива. Едното от тях са космите, с които сме покрити. Това са изнесени на разстояние от тялото ни датчици, които служат за предупреждение. Може да ви се виждат къси за такава функция, но всичко, което се допре до някой от космите ни, изпраща чрез тях сигнал към мозъка ни, за който това разстояние, на което са отдалечени от кожата ни, е напълно достатъчно, за да предизвика ответна реакция за времето, за което допрялото косъма ще достигне до кожата ни. Второто е усещането на полетата на всичко околно – близко и далечно. И двете сетива ги притежават всички същества и растения на нашата планета. Разликата е тази, че животните ги използват в цялата им пълнота, докато ние, хората, ги пренебрегваме. Особено чувстването на полетата. Пренебрегваме го не нарочно, а поради факта, че мисленето заема почти сто процентова възможността за обработка на външно пристигаща информация и на мозъка не остава капацитет за чувстването на полетата, които са с по-слаба интензивност. Една от целите на книгата е именно тази – да научите как да освободите капацитет, зает от мислите, за да почувствате всичко, което е с по-слаба интензивност. Или казано с други думи – да почувствате полевия свят.

Промяната – 2012

Приблизително от 1990 година започна Промяна. Някои я наричат епоха на Водолея, други – ера на духовното. За трети тази Промяна е толкова съществена, че я определят като край на света. Наистина е край на света – такъв, какъвто беше до около 1990.

До това време тялото имаше превес над мисълта. Нуждите и потребностите му бяха водещото. Неговата полева енергия беше по-висока от тази на чувствата. Промяна на реалността, в така наречения физически свят чрез полевия, можеха да постигнат малцина. Едно време са ги наричали шамани. В средновековието – магьосници. Сега ги наричаме екстрасенси.

Колкото повече се приближаваме до „ерата на Водолея“ ,толкова повече се увеличават хората с такива възможности. И това е съвсем естествено. Защото именно това е Промяната.

В какво точно се състои тя?

– Превес на енергията на силата на мисълта над силата на енергията, формираща физическия свят.

Ако до преди двадесетина години с действие или бездействие си нарушавал баланса на енергията като цяло, последиците лично за тебе се проявяваха в следващото свързване на твоята същност с физическо тяло. Или иначе казано, при следващото ти раждане. Затова все още е толкова разпространено разбирането за карма или съдба.

Какво става сега?

В момента енергийната реакция, проявяваща се във физическия ни свят, следваща от всяка мисъл, е в рамките на максимум половин година. И това време постоянно намалява.

Какво означава това за всеки от нас?

Ами много просто. Каквото помислим, това става. И ще става, и ще се случва все по-бързо.

Човек – душа

За да ви помогна, ще опиша съвсем накратко какво е човек, какво е душа, както и принципите, на които е подчинен нашия физически свят. Всъщност всичко това е описано много отдавна. В края на книгата съм копирал част от книга, в която са описани седемте принципа, на които е подчинен нашия свят. Сега ще го кажа със съвременни думи.

Всичко в този свят е много просто устроено.

Всички религии са единомисленици в основата си – човек е тяло, дух и душа. Първите две съставни ги притежава всяко живо същество, включително и растенията. Ние се различаваме от тях единствено по допълнението „душа“.

Какво представлява тя?

Обособена, осъзната енергийна същност, неразривно свързана в едно цяло с всички останали, подобни на нея. Частица от цялостното поле, което наричаме с най-различни имена – бог, творец, създател, висше съзнание. Всички религии утвърждават, че богът е във всеки от нас. Незнайно защо почти никой не приема това дословно – точно както е и казано. Реалността обаче е такава. Всички религии и учения ни казват – обърни се навътре, към себе си, за да откриеш бога. И пак почти никой не чува. В никое от двете твърдения няма религия – това е самата истина за нашата човешка същност.

Това сме хората – осъзнати енергийни същности, частици от едно цяло. Докато сме свързани с тяло, сме това, което определяме като човек.

Когато „умираме“, всъщност се връщаме към основната си енергийна природа. И в тази ни същност след всяко следващо пребиваване в тяло, евентуално има повече енергия от предишния път, благодарение на чувствата, които сме изпитвали по време на „живота“ си. А това е една от основните цели на „физическото“ съществуване.

Какво представляваме, усещаме, знаем, по времето, когато не сме в тяло?

Има няколко основни разлики. Първата е – категорията време не съществува. Втората е – осъзнаваме себе си, помним всичките си

физически съществувания, осъзнаваме и единността си с цялото. Третото е, че не съществуват чувства – такива, каквито присъстват при физическото тяло, липсва и чувство за собственост. Четвърто – по някакъв начин успяваме в един и същи момент да възприемем и осъзнаем мислите на всеки един физически съществуващ в момента човек. Можем да се свързваме също така с всеки един „физически” човек, както и да повлияваме на решенията му, но само в случай, че решението му какво да направи в този момент е на „кантар”. Можем да се свързваме и общуваме с всички, достигнали осъзнаването за енергийната си (духовна) същност, но реално почти не се изпитва необходимост за такова общуване. Не можем да бъдем отново в тяло, докато има „физически” хора, които ни мислят като „мъртви”. Това е бариера, която може да бъде безпрепятствено преодоляна единствено от по-напредналите енергийни същности.

От казаното изниква един основен въпрос за времето на физическото ни съществуване:

- Каква е идеята човек да се стреми към духовност в живота си?
Отговорът се крие отново в естествената ни енергийна същност.

Бих разделил хората на три типа – „Добър за околните”, „Добър за себе си”, „Примирен”.

Какво означава всъщност това?

- Добър за околните – Да правиш живота на хората около себе си по-лесен и по-приятен.
- Добър за себе си – Да правиш своя живот лек и приятен без съобразяване с околните.
- Примирен – Откъснат от реалността, нетърсещ промяна.

В живота си човек се люшка постоянно между тези три категории. Важното е към коя от трите ще може да се причисли в края на сегашния си физически живот.

Реално няма никой и нищо, което при преминаването от физическо съществуване само към енергийна същност, да слага нещата на някакъв кантар, и да определя „ти си добър”, „ти си лош”.

Всичко е въпрос на достигнато енергийно ниво.

Какво означава това?

- Хората, енергийните същности, които в течение на физическия си живот увеличават енергийния си потенциал, а с това и потенциала на цялото,

имат приоритет при избора за нов живот, в ново физическо тяло, както и по-голяма свобода на действие в енергийния свят.

- При тези пък, които са намалили енергийния си потенциал, възможността за избор е нулева. При следващо физическо съществуване те се свързват с тяло, което в най-общия случай ще живее в мизерия и нищета.

- Тези, които не са увеличили или намалили потенциала си, се сливат с физическо тяло, което поради спецификата на мястото, където ще живее, както и на хората, които ще са около него, ще има приблизително същия живот като предишния си.

Промените в енергията се отразяват веднага на истинската ни същност, която е свързана с физическото тяло. Тези промени й дават по-голяма или по-малка свобода на избор и на действие. Това пък се отразява на възможностите ни за промени и въздействие докато сме още свързани с физическото тяло. В момента, когато „умираме”, сме с точно определено ниво на енергията, което не се променя, докато съществуваме единствено като енергийни същности. Подвластни сме на този принцип до момента, в който преминем определено енергийно ниво. От този момент нататък имаме възможност да се развиваме и повишаваме енергията си и като енергийни същности. Имаме и избор. Да продължим нататък или да се съединим отново с тяло. Всъщност достигането на това ниво е целта на всяко учение и религия, които съществуват тук, на земята.

Какво всъщност обуславя покачването или намаляването на енергийния баланс по време на физическия живот?

- Една проста думичка - ДОБРОТА!

Всяко действие, събуждащо благодарност в човека срещу теб, предизвиква енергиен резонанс между двамата, което увеличава количеството вложена енергия. Именно това резонансно усилване увеличава енергийния потенциал на предизвикалия го, а от това и на цялото, общо енергийно поле!

И обратното. Когато независимо по какъв начин, събудиш чувства на омраза и яд в някого, предизвиканият от това дисонанс намалява както твоята, така и общата енергия.

Приключваме всяко свое физическо съществуване с определено енергийно ниво. То е определящо за възможностите на полевата ни същност. Вече стана ясно – колкото повече резонанси сме успели да предизвикаме,

толкова повече сме увеличили енергийното ниво на цялото и на нас самите. Колкото повече е енергията ни, толкова по-голям е изборът ни за следващото ни свързване с физическо тяло, а и свободата ни за действие в полевия свят. Тук отново с пълна сила действа принципът „колкото повече – толкова повече”. Колкото повече енергия сме създали, толкова изборът ни за следващо съществуване е по-голям, за да може при това си бъдещо съществуване да сме между хора, които ще допринесат за това по-бързо „да се събудим” и да осъзнаем отново истинската същност на нещата. Това пък ни дава шанса за още по-голям енергиен сбор през поредното съществуване. Как се прави изборът къде, при кого, и като кой да се „родим”?

Всеки „физически човек”, достигнал размножителна възраст, вече обикновено е с установен миросглед и с произтичащото от това поведение. Това пък е в пряка зависимост с честотата и силата на енергийните промени (резонансите, дисонансите, или неслучването им) на неговото полево ниво. Тук отново действа принципът на полетата. Полета с еднаква сила и мощност се привличат. Така че всеки „полеви човек” е привлечен от други такива, които в момента са свързани с физически тела. Тук се проявява възможността за избор. Тъй като едновременно има много подобни полета – въпрос на личен избор е точно с коя от възможностите ще се свърже вашата същност.

Тук е мястото да дам отговор и на въпрос, който може би си е задавал всеки. – Ако не се бях родил тук и сега, и като този, който съм, щях ли да съществувам? Отговорът е – ДА. Щяхте да съществувате. Като друг човек, под друго име и на друго място. Но разбиранията и животът ви щяха да се развиват по подобен начин на този, който имате сега. Вероятността обаче да сте на друго място и свързан с друг „физически човек” е малка. Вие и „партньорските” ви същности, развиващи се едновременно, се стремите да подредите случките в полевия свят така, че и във физическия живот да бъдете заедно.

Това е всичко! - Просто и ясно, както всичко около нас.

Мозък – Съзнание – Подсъзнание – Мозък

След сливането на яйцеклетката и сперматозоида се отключва процес на създаване на нов организъм. Постепенно се развиват нови и нови клетки, които оформят всяка от системите на човешкото тяло. Това е процес, в който основна роля играе жената, в чийто организъм се развива новият човек. За да бъде правилно създадено новото тяло, плацентата се стреми да достави всички нужни, изграждащи клетките, градивни материали. Тя може да ги достави единствено от тялото на жената – майка. Ако има всичко нужно, то жената няма да чувства особени неразположения и желаниа. Но в случай на липса на някое градивно вещество и липсата му в тялото на майката, плацентата усилва многократно чувството за нужда на създаващото се тяло и жената изпитва непреодолимо желание да яде или пие нещо, в което се съдържа това вещество. На това се дължат внезапните пориви на бременните за ядене на точно определени продукти, които често са неща, които те почти никога не са употребявали. С напредването на бременността се изграждат нови и различни клетки, на които са нужни нови вещества. Сценарият се повтаря до пълното завършване на новото човешко тяло. Понякога бременността се съпътства с чувство за слабост и повръщане. Това е резултат единствено от липсата на вода в организма на жената. Не на течности, а на вода! Никога не трябва да забравяме, че човешкият организъм се състои от повече от 70 % вода! И тя не е пълнеж, а основен градивен елемент! При нейната липса никоя клетка не може да работи или да бъде създадена правилно. При липсата ѝ организмът на бременната не може да се изчисти и от токсичните елементи, които в този момент се създават не само от нейния организъм, а и от новото създаване в нея.

След този кратък увод можем да преминем към същността. След образуването на първите мозъчни клетки започва и тяхната работа. Първите записи в мозъка са именно полетата на вече съществуващите органи в новото тяло и взаимодействието помежду им. Това е системата от невронни свързвания, които в бъдеще ще послужат за основа, върху която да се изграждат и допълват нови възприятия и реакции.

Освен сигналите, идващи от собственото тяло на малкия човек, в мозъка постъпват и сигнали, идващи с кръвта от тялото на майката, както и такива, преминаващи през плацентата. С появяването на органите на чувствата, тези записи се допълват и се свързват с това, което е почувствано от тях. Така новият организъм постепенно допълва и обогатява мозъчните си връзки с нови области от изграждащата се вегетативна нервна система.

Достигаме до момента на изключване от организма на майката и започване на самостоятелно съществуване.

В мозъка вече е напълно завършена системата за вътрешен контрол на тялото, като всеки орган разполага с огромен брой неврони, свързвания между тях и взаимозависимости от и с всички останали органи и системи в организма.

Ако тялото е получило всичко, което му е нужно за създаването си, то е здраво и готово за самостоятелно съществуване. До тук развитието на човека по нищо не се различава от това на всяко друго същество на нашата Земя. От тук нататък започват разликите. Ако се чудите как всяко живо същество се насочва към мястото, от което може да се нахрани, то отговорът е много прост. То има нужда, която се изявява с определени полеви характеристики. В близката околност има само едно място, което излъчва полето на всичко, което му е нужно – млечната жлеза на организма, който го е създал. Няма никаква родова памет или видова памет, или каквото и да било подобно. При животните този начин на решаване на нуждите, продължава по време на цялото им съществуване. Имат нужда, проявяваща се чрез характеристики на поле. Търсят съответстващото поле във външния свят. И обикновено го намират, освен ако не са „домашни любимци“ без достъп до външния свят. Затова животните винаги „знаят“ какво става за ядене, коя вода „може“ да се пие, какво е полезно за тях точно в този момент. И действат съобразно това. И ние действваме така, докато мисленето не измести чувстването на полетата на заден план!

В мозъка на малкия човек съществуват и записи, които все още не са свързани с нищо конкретно. Това са промени в полето и състава на кръвта, достигнали от майката до изграждащият се организъм, промени, предизвикани от хормони и медиатори, а те са физическите носители на чувствата. Получили са своя неврон в мозъка на детето, но този неврон не е свързан с никой друг неврон. И очакват свързването си с определени причини и състояния. А също така и как трябва да се реагира при появяването им в организма.

Тук се намесват хората, които отглеждат малкия човек.

Ще разгледам няколко ситуации. Надявам се така повече хора да разберат отговорността си от всяко действие, бездействие и постъпка за формирането на начина на възприемане на света и начина на мислене на детето, което отглеждат.

Много хора смятат, че възпитанието на малкия човек започва тогава, когато започне да разбира какво му се говори. **ТОВА Е ОГРОМНА ГРЕШКА.**

Малкият човек вече е възпитан! От това, което е виждал, чувал и чувствал. Вече е формиран начинът му на мислене и отношението му към заобикалящото го.

Вие сте го възпитали с отношението си към нуждите му, с отношенията между вас и заобикалящите ви хора, с отношението ви към предмети и случки.

Още с първите си минути на самостоятелен живот всичко почувствано и усетено се запаметява и свързва в мозъка. Всъщност тези записи и свързвания никога не са преставали още от момента на създаването на първите мозъчни клетки. След раждането информацията се допълва от всички чувства на малкия човек. Невроните без връзки (за които стана въпрос преди малко) отново се възбуждат от това, че тялото на малкия, самостоятелен вече човек, е излъчило същото (хормон, медиатор) и получават своите връзки с останалите. Новите лични преживявания са възможностите за опознаване на заобикалящата среда, както и начина за реакция към тях.

Първоначално всяко нещо се сравнява с това, дали удовлетворява нуждите на малкото тяло или не. Ако задоволява някаква нужда – настъпва равновесие. Мозъкът оценява събитието като положително и добро за нас. Съпътстващите усещания получават своите неврони и свързвания. Всичко „положително” се свързва помежду си. Всичко неносещо равновесие се оценява като „отрицателно” и то, както и съпътстващите го чувства и усещания, получават своите неврони, които се свързват в „отрицателната” верига.

Това е основата, която служи за отправна точка, база за сравнение и оценка на всичко случващо се. Около тези две системи се изграждат всички невронни връзки. Те са свързани с вегетативната нервна система и реално те подават сигналите към нея, как органите на тялото да реагират на случващото се.

Да разгледаме как се формира опознаването на околния свят. Първоначално зрението, както и всички останали чувства, е недоразвито. Тялото все още разчита най-вече на чувствата от полетата на околните предмети и хора. Всичките усещания, идващи от собствени осезания, все още са размити и неясни. Но всяко ново, което не съвпада с нищо от вече усетеното, получава своя неврон в областта на „положителното” или „отрицателното”, а също съответните връзки с околните неврони.

С времето видените и усетени неща се увеличават. Всичко получава своя неврон, свързан с неврона на това, на което най-много прилича, а чрез него – и с неговите връзки.

Как разпознаваме и класифицираме предметите? – Първоначално се запаметяват най-впечатлилите ни техни характеристики – тяхното поле и форма. Всяка форма получава своя неврон, свързан с някоя от двете основни области, в зависимост от това, какво ни е донесла – приятно или неприятно общо усещане. Обикновено асоциациите са следните:
- кръг, сфера (топка, дрънкалка) – игра – приятно – получаваме **внимание** и положително излъчвано поле от страна на голям човек.

- изпъкнал ръб (стълба, врата) – обикновено първата среща е болезнена – неприятно – неврон в областта на отрицателното.

- пухкаво (животинка) – топло и обикновено излъчващо интерес и доброжелателност поле, най-много приличащо на нашето собствено – положително.

Така в първите си месеци опознаваме околния свят и как да се отнасяме към него. Когато осезаем по някакъв начин нещо ново, всичките ни сетива се включват, за да можем да разпознаем новото, да го сравним с вече познато, да го класифицираме и то да получи своя неврон и всички връзки с вече съществуващите.

За чувствата и абстрактните понятия важи същото правило. Всяка срещната ситуация предизвиква у нас комплекс от чувства. Най-често срещаните от тях се запаметяват като основни (получават своята нервна клетка) и ни служат в живота като база за сравнение.

След като даден обект или ситуация бъде разпозната, мозъкът ни подава сигнал за някакво действие или бездействие, като това е обусловено от досегашния ни опит. Или казано по друг начин - от досегашните ни срещи с подобни форми или ситуации. Мозъкът сравнява моментната, настояща ситуация, с предишни такива и с комплекса от чувства (също запаметени като матрица от възбудени неврони), получени при тяхното случване и решава какво действие да предприеме или да не предприеме.

Как се формира отношението ни към хората? Това е много важен момент. От него зависи в най-голяма степен бъдещият ни живот.

Както вече знаем, всяка жива клетка има поле. Нервните мозъчни клетки не са изключение. Поради това, че всяка мисъл предизвиква възбуда и активност на множество нервни клетки, общото им поле е силно. Когато силно желаем нещо или изпитваме силни чувства, възбудата и енергията на нервните клетки, участващи в цялата невронна верига на дадената мисъл, чувство, желание, достига максимални стойности. Тогава естествено и излъченото от всички тях поле е с максималната възможна сила. Това е причината влюбените хора да се чувстват прекрасно. Единият изпитва силни чувства. Знае, че е харесван, обичан, оценен, единен с друг човек – всичко това обикновено е в положителната невронна верига и сигнализира ендокринната система за производство и изпускане на невро медиатори, от които силата на изпитваното се увеличава многократно. В същото време и вторият от връзката изпитва същото. Полетата, появяващи се в резултат от максималната положителна нервна активност, са еднакви и са в хармония – мислите са еднакви. Това довежда до резонанс между полетата, което от своя страна води до многократно увеличаване на енергията, с всички произтичащи от това последствия.

Подобно нещо се получава по време на вътреутробното развитие на човека. Ако майката се радва на човека, който расте в нея – излъчва поле, което малкият човек усеща. Всяка положителна мисъл от нейна страна,

свързана с плода, чрез полето, съпътстващо мисълта, му дава енергия, която е от огромно значение за правилното изграждане на физическото тяло. В същото време и в кръвта на майката се появяват медиатори, които спомагат полето, почувствано от малкия човек да получи неврон в положителната си верига.

Когато мисълта за резултата от бременността не носи радост и удоволствие, нещата се променят коренно. В мозъка на малкия човек се появяват неврони в отрицателната невронна верига за отношението към него. Поради това хората в бъдещето ще бъдат оценявани като опасни и незаслужаващи доверие. Как ще се изгради физическото тяло на това дете, просто няма смисъл да говорим.

Това за радост може да бъде променено в някаква степен, а понякога, макар и рядко – и напълно. Ако след започването на самостоятелното съществуване малкият човек е обграден от хора, излъчващи поле на доброжелателност, насочена към него, то невронът „Хора” създава нови връзки с невроните, отговарящи на личностите на тези хора. Ако успеем да създадем брой невронни връзки, насочени към положително оценяваната верига, превишаващ броя връзки, свързани с неврони от „отрицателната” верига, то възприемането на нови хора става по-леко и с положителна нагласа, макар и с определени резерви.

Този процес продължава през целия ни живот, но винаги се подчинява на тази логика:

- Нещо ново
- Получаване на всички възможни данни от всички възможни рецептори – външни и вътрешни
- Оценка за въздействие върху собственото тяло и неговите системи
- Сравняване на получените данни като матрица (всички активирани неврони) със съществуващите матрични записи по признак подобие
- Сигнал за реакция на системи от организма или бездействие
- Ако е нещо, съвпадащо напълно с нещо вече записано по всички параметри (точно определени групи неврони и сила на възбуждането им) – следва действие по изпитан вече начин (ако действието е оценено като сполучливо). В случай, че реакцията при предишната среща с точно тази матрица възбудени неврони не е довела до сполучливо решение, се задейства друга верига неврони, която да доведе до разлика в изходящите сигнали към нервната система и съответно – до друг вид реакция (поведение).
- При повече от една разлика по участващи неврони или по нивото им на възбуждане, се добавя нов неврон за новия елемент, който веднага осъществява свързванията по описаната в началото логика. Прави се нов запис на всички участващи нервни клетки, както и на изходящите връзки от новообразуваната матрица. Тези нови връзки между неврони се затвърждават при първото преспиване. Тогава

мозъкът проиграва, активира, всички връзки на всички неврони, с които се е свързал новия неврон или новото свързване между несвързани до момента неврони. Затова и сънищата са толкова хаотични и на пръв поглед алогични.

Това продължава, докато тялото съществува.

А какво става, ако при травма или мозъчен удар загинат неврони? – Изходът зависи от това какво количество неврони и от коя част на мозъка са засегнати. В повечето случаи имаме пълно възстановяване на всички функции и спомени. Това става чрез включване на нови неврони на мястото на засегнатите. Информацията за засегнатия неврон съществува в много от матричните записи. Тъй като този неврон съществува в записите, а в реалността не реагира и не може да бъде намерен, активните разклонения на аксоните от други нервни клетки търсят и намират най-близкия свободен неврон, който поема функцията на унищожения и възстановява всичките му съществуващи свързвания с останалите нервни клетки. Колкото повече клетки са били засегнати, толкова повече време е необходимо за поемане на функциите им от други. Все пак и в най-добрия случай, обикновено говорим за хиляди засегнати неврони. Задължително е да се знае, че за по-бързото възстановяване работата на мозъка като цяло е нужно да се употребява много повече чиста вода от нормално поеманото количество. Тя е основен градивен елемент и участва в създаването на връзките на всяка нервна клетка.

Мисъл и Спомен

За да обясня какво е мисълта, ще ви помоля да си поиграем.

Избираме си произволна дума, позната на всички. Примерно – къща. Сега избройте всички думи и чувства, които свързвате с КЪЩА. . . .

Ето това е принципът на работа на мозъкът ни.

Понятието къща има своя нервна клетка. Тя с нищо не е по-различна от която и да е друга. Всяка от думите, които изброихте, също има свой собствен неврон. Щом успявате да свържете дадена дума с друга, то това означава, че нервните им клетки са свързани. Може би забелязахте, че първите думи, за които се сетихте, идваха бързо. Следващите, за които се сещаме, идват по-бавно и по-бавно. Причината е проста. Всяка клетка от нашия мозък се използва по-често или по-рядко в сравнение с другите. Мозъчните клетки, които се използват по-често, имат повече връзки от останалите. Това естествено ги прави по-развити и с по-висок енергиен потенциал от останалите. Може би знаете, че една мозъчна нервна клетка може да има хиляди връзки с други, и чрез други, нервни клетки. Как мисълта (възбуждането) решава с кой от дендритите (така се наричат големият брой израстъци, изходящи от нервните клетки), свързващи я чрез синапсите с други нервни клетки да се свърже? – По елементарен начин. – С най-високо енергийната (най-използваната или моментно най-силно възбудената) нервна клетка от всичките си връзки.

Да си организираме още една игра. Създайте изречение с думата „къща”. ...Ето сега направихте едно пътешествие из собствените си мозъчни неврони, което отговаря на моментното ви емоционално състояние. А сега си представете, че къщата е в гора. ...Отново създайте едно изречение с „къща”. Със сигурност то ще е различно от предходното, защото с мисълта, че се намирате в гора, моментното възбуждане на други клетки стана по-високо и свързванията между невроните минаха по нов път, различен от предишния. Възбудихте клетки, свързани с представата ви за гора.

Много важно е да разберете, че на мозъка ни като функция му е абсолютно безразлично кои клетки ще свърже. Принципът при него е същият, като при всяка друга система – пътят на най-малкото съпротивление. Затова свързва клетките с най-висок потенциал.

Сега да си обясним и какво е споменът.

По време на преживяването на някакво събитие, в мозъка ни постъпва информация от всичките ни външни сетива, а също така и от реакциите на тях от тялото ни.

За да стане ясно, отново ще използвам прост пример.

- Планина. Сняг. Слънце. Синьо небе. Снегът блести. Боровете - с шапки от сняг.

Това са условията, външни от нас. Всяко от описаните има отговарящ неврон. Продължаваме с реакциите, идващи от тялото ни:

- Очи – силна светлина. Осезание – приятна топлина. Слух – птици. Мирис – бор. Вкус – без данни. Освен ако не пробваме чистият сняг ☺

Мозъкът сравнява всички постъпващи в момента данни, с досегашния си опит; (Запис на всички активни и свързани с определен момент и ситуация нервни клетки, както и енергийно възбуденото ниво на всяка от тях. Това наричам матрица.) Сигнал към ретината за свиване; Оценка на ситуацията като безопасна и положителна; Сигнал към ендокринната система за изпускане на невромедиатори.

От това изпитваме вътрешни чувства: Спокойствие. Тиха радост. Единство с пространството около нас.

Тези чувства се повтарят с всеки следващ момент. Възбудени са всички неврони, които в миналото (при първото им виждане, усещане, почувстване) мозъкът ни е свързал с изброените по-горе думи и чувства.

Така възбудената съвкупност неврони се запаметява като матрица в един, единствен неврон, като единна група (всеки с нивото си на възбуждане). Когато по-късно някой от невроните, участващи в запаметената група се възбуди до същото ниво като запаметеното, то невронът, запаметил матрицата, се активира и активира връзките на цялата запаметена група. „Спомняме” си и изпитваме същото, макар и не със същата сила, като в момента, в който сме го изпитали. Споменът ни „връхлита”.

Лъжа и Мечта

Лъжата и мечтата са двете лица на един и същи продукт на нашия мозък. – Несъществуваща действителност.

Каква е огромната разлика между тях?

Лъжата е несъществуваща действителност, която представяме като случила се. Това е и огромният проблем за нашето същество. Както всяка мисъл и тази има своето излъчване (поле). Но нейното място е миналото. Т.е. тази мисъл не подлежи на реализация. То е непроменимо. Вече отминало. Ето тук се корени проблемът. Лъжата има активно поле, което никога не е възможно да се хармонизира и да изпадне в равновесие. Така тя остава постоянно активен мозъчен център. (Множество нервни клетки с повишено енергийно ниво – активна матрица.) Всяка активна зона в мозъка ни постоянно търси начин да се хармонизира. Да получи поле с такъв потенциал, който да нулира тази активност. А това е невъзможно поради факта, че тя е част от неслучило се, непроменимо в реалността МИНАЛО. За щастие, когато дадена мозъчна нервна клетка не се активира продължително време от събития, чувства и мисли, тя постепенно намалява своя енергиен потенциал. Така че, ако някога ви се е случило да излъжете и ***все още чувствате вина за това***, (което означава, че активирате наново клъстера клетки, който формира лъжата, а с това му давате нова порция енергия) правилният начин да се отървете от този алогизъм е да се преодолеете и да признаете. Това най-вероятно ще доведе до проблеми в реалният живот, но ще ви помогне да изчистите мозъка си от този сериозен проблем, който сте си създали сами.

Нужно е да имате предвид, че и невинните ежедневни неистини, които повечето от нас използват съвсем несъзнателно, ви поставят в позиция извън реалността. Какво имам предвид? – Всеки желае да бъде приетан от колегите или приятелите си, от познати и непознати по определен начин. Това е в естествената природа на човека. Според собствените си разбирания той лекичко преувеличава в ежедневните си разговори или запознанства отделни свои качества, случки или ситуации, като ги представя по начин, който е малко различен от действителността. Това именно имам предвид. Принципно то не е нещо, което ще промени света, но е нещо, което първо – показва, че не живеете и действате по начина, който бихте желали в реалния живот и второ – не приемате действителността и собственото си положение в нея такова, каквото е. А това автоматично дава двойствена представа за света в мозъка ви, което за работата му е равносилно на лъжата.

Мечтата. Също продукт на нашия мозък. Несъществуваща действителност, но насочена в неслучилото се бъдеще. Активна зона в мозъка ни. Активни нервни клетки, потенциал, постоянно търсещ своя еквивалент в полетата около нас. За да се уравни. Да престане да бъде активен център. Колкото по-силна е мечтата ни, толкова по-силно енергийно е нейното поле. Толкова по-далечни полета с нужния ни потенциал тя долавя. И участва в нашите решения и постъпки така, че този потенциал да бъде усвоен. Когато наистина желаете нещо – мислете за него, мислете за това какво емоционално удоволствие ще ви достави случването му. Това мислене ще дава нова и нова порция енергия на невроните, включени в мечтата. А колкото повече е енергията им – толкова по-бързо ще бъдат намерени външните условия за това, мечтата да стане реалност.

Тук ще ви представя един действен и елементарен начин към какво да се насочвате, за да постигате по-лесно желанията си. Естествено – това ще бъде толкова по-действено и ще се случва толкова по-бързо, колкото по-плътно сте се приближили до начина на живот и разбираня, описан в първата част на книгата.

Когато желаете да постигнете каквото и да било, представяйте си крайния резултат и чувствата, които ще ви донесе случването му. В никакъв случай не си представяйте какво е нужно да стане, за да се случи. Това не е ваша работа. То не зависи от вас, а от много външни полета и условия, които не можете да създадете и подредите. Това, към което е нужно да се насочите, е единствено крайният резултат и удоволствието, което ще ви донесе.

Ето и пример: Желаете да живеете в къща.

1. Възбуждате в себе си чувството и усещането, което съм разгледал в третата част на тази книга в главата с наименование – *„Усещането и чувството – за да променяме”*.
2. Представяте си къщата – такава, каквато я виждате в мечтите си, със самите вас в нея и хората, които искате да са освен вас в нея – щастливи и доволни от това, че сте точно в тази ваша къща. (това трябва да си го представите като цяло, без обяснения и навлизане в подробности – като моментна снимка на тази описана ситуация)
3. Усещате и осъзнавате нещата от 1 и 2 като единно цяло – чувство и представа. Изживявате ситуацията като реална в реалността.

Изживявайте това всеки ден. По този начин давате нова и нова енергия на мечтата си. А единствено от вложената енергия зависи скоростта на претворяването на мечтата в истинска реалност.

Същия е начинът за промяна и на ситуации.

Страховете ни

Целият наш живот е низ от случки, към които вървим с всяко наше действие или бездействие. С всяка своя стъпка и решение взето осъзнато или неосъзнато, ние подготвяме следващите неща, които ще ни се случат. Влизаме в контакти с хора или групи или в ситуации, които ще ни доведат до случването на приоритетните, предварително определени от самите нас цели. За хубавите неща - това е чудесно. Заради особеността на мозъка ни обаче да възприема като цели за постигане и нашите стракове – това ни създава проблеми.

Ето на практика какво се получава. Мечтали сме за добър брак, с добър човек до нас, мечтали сме да постигнем висок жизнен стандарт, мечтали сме да работим определена работа, мечтали сме да посетим или да живеем на точно определено място. Тези ни мечти са ръководни в нашия живот и ние (мозъкът ни) се стремим към тях. В същото време в нас обикновено има и стракове, породени по някакви причини. Те могат да бъдат най-различни, но обикновено са свързани с точно определени болести, нещастия или случки.

Ние желаем едното (мечтите ни), но не желаем другото (страховете ни). Какво обаче става в мозъка ни? - Получава се така, че и в двата случая имаме мисли, на които подсъзнателно обръщаме по-голямо внимание. Това всъщност са съвкупности от неврони с повишен енергиен потенциал. Поради това много повече неврони се свързват с тях и естествено, много повече неща от ежедневието ни допълнително увеличават потенциала им. Това повишава и силата на излъчването от тези матрици поле. Това поле е с точно определени характеристики на дадено заболяване, случка или събитие. Когато някога в живота ни се появи външно поле с подобни характеристики, то двете влизат в резонанс и страхът ни достига достатъчно високо енергийно ниво, за да стане физическа реалност.

Вече би трябвало да е ясно това, че нашите мисли са тези, които поставят „целите” и „задачите” пред „изпълнителното ни устройство” (мозъка ни), а той се стреми да ги осъществи. Тези мисли обикновено са ни втълпени от поведението и разбиранията на хората, които са ни отгледали.

Да се върнем към осъществяването в реалността.

Смятам, че всеки от нас може да обясни как това става за мечтите ни.

Всяка мечта има конкретно обкръжение в реалността. Примерно за някаква мечтана работа трябва да имаме нужното образование, знания и умения. Но тези условия не са достатъчни. Трябва и да кандидатстваме за

нея, да срещнем нужните хора, да ги убедим, че точно ние сме човекът, който им е нужен, да се преборим с други, които искат същата работа и в крайна сметка да я работим така, че тя да остане наша работа.

Изпълнението на мечтата изисква среща във времето на голям брой обективни и субективни фактори. ... И от способностите на нашия мозък зависи те да се осъществят. Сигурен съм, че не всички фактори могат да бъдат обмислени и точно осъществени от нашето съзнание, тъй като много от факторите изискват обработка на огромен обем информация за много кратко време. Именно тук се намесва подсъзнанието ни със своите способности и неосъзнати от нас решения. То взема тези решения за даден тип поведение или реакция въз основа на това, което сме натрупали като опит до този момент. И ако се окаже, че дадена тактика или поведение не води до желаният резултат, то то при следващата възможност я заменя с друга, която ще доведе до желаното от нас.

Изпълнението на страховете ни...

Обикновено във всеки от нас живее някакъв страх. Той за мозъка ни се явява също цел, програма, която трябва да бъде изпълнена и постигната.

Как мозъкът ни постига това?

Да предположим, че у нас по някаква причина се е появил страх, че е възможно да получим инфаркт.

(На това място искам да вметна, че такова нещо като „наследствена обремененост” към сърдечно-съдови заболявания, рак и други смъртоносни болести на нашето съвремие НЯМА! Това е приемане, градящо се върху тезата, че в едно семейство има повтаряемост на заболяванията и по липса на други теории, а и на принципа на еднаквостта (други разстройства, действително предавани чрез гените) се приема, че те се предават наследствено. Тази заблуда вече до такава степен се е утвърдила в пространството, че не се смята за нужно да бъде доказвана. Именно тя обаче допринася за появяването на много от нашите страхове, свързани с болести на нашите родители и близки. ... И става част от програмите, чакащи за изпълнение в нашия мозък. ...И болестта става „наследствена”.)

Да предположим, че имаме страха за поява на инфаркт. Като всяка друга силна мисъл или чувство, и този страх се ползва с приоритет за изпълнение от нашия мозък.

Ето и най-вероятните действия, към които той ни подтиква:

- Копиране саморазрушителния начин на поведение на хора, които познаваме и които са стигнали до инфаркт.

- Създаване на всички възможни предпоставки, за които знаем, чели сме или сме чули. Тук се включват и затлъстяването, и прекаляването с храни, и всичко друго, повишаващо риска от тази болест.

Лошото е това, че към тези действия ни подтиква подсъзнанието. Мозъкът ни контролира и подава сигнали, че желаем дадена храна, че сме

гладни и прави всичко останало, което ще доведе до „сбъдването” на програмата, която сме му заложили. Въпреки, че със съзнанието си разбираме, че това, което правим е вредно за нас и ни води към лош финал, рядко успяваме да му противостоим, защото мозъкът ни съвсем съзнателно ни подтиква към него. Всички лостове и механизми за управление на тялото ни са в негова власт.

Можем ли съзнателно да поемем контрола и да премахнем тези опасности, които сами сме си създали? – ДА! МОЖЕМ! Щом веднъж осмислим и осъзнаем факта, че сами сме си създали тези програми, които мозъкът ни следва, то сме на крачка от това да ги променим и заменим с други, които са в наша полза!

Така че – дерзайте!

Кармата и съдбата – ние сме техните създатели!

Тук е мястото да спомена за още една заблуда. Думата „карма” идва от санскрит. В древните индийски епоси се използва за първи път. Там Кришна обяснява на Арджуна какво точно е кармата – следствието от действията ни. И въобще не се говори за кармата като нещо външно, настигащо ни и независещо от нас, а само и единствено като следствие на нашите собствени действия.

Ненаправно във всички свещени писания по един или друг начин е казано, че всичко е в нашите собствени ръце, че светът е ментален и умозрителен, че всичко зависи от самите нас! Ненаправно достигналите знание постоянно повтарят – „мислете позитивно”!

И ако все още имате някакви съмнения в току що прочетеното – вгледайте се в хората около себе си, вгледайте се в себе си, разнищете случващото им се и случващото ви се, и ще разберете, че в основата на всичко стоят само и единствено мечтите и страховете ни! А те и двете са наши собствени създания!

Сега ще ви покажа начин за преодоляване на собствените страхове. Ако ви е страх от болест, то знайте, че тя, като всяко друго нещо има един единствен неврон. Нервна клетка, на която е присвоено понятието за тази болест. Тя е с повишена енергийна активност, както стана ясно по-рано. Нашата цел е да понижим енергийния и потенциал. Това е и целта на често употребявания израз „да се изправим срещу страховете си”.

Обикновено избягваме съзнателно да мислим за страха си, защото това ни носи още повече страх. Защо е така? – Защото не виждаме изход от ситуацията.

А такъв има.

Както вече знаем, на мозъка ни е абсолютно безразлично какви неврони свързва. Помислете за страха си, без да продължавате да си го описвате. Сега го зачеркнете. Така, както зачерквате нещо грешно или неправилно написано. Какво става? Първо активирате неврона, на който е присвоено понятието за страха ви. В следващия момент го свързвате с

понятието (неврона) за грешка и отказ. Всеки път, когато по някакъв начин мисълта за страха ви се появи, просто я зачерквайте и не мислете повече за това. Използвайте момент, когато нещо, което ви е притеснявало, намери положителното си решение в реалността. Възползвайте се от този момент, помислете за страха си и го свързвате с притеснението си от преди решаването на притеснявалото ви. Така постепенно този неврон ще бъде свързан с неща, които са намерили решение и го отричат. Ще забележите, че с колкото повече решени и отричащи неща свързвате понятието за страха си, толкова по-рядко ще се сещате за него. С времето връзките на неврона с други неврони ще намалеят дотолкова, че много рядко ще се активира. А когато се активира – зачеркнете го отново.

Да не лъжем чувството си Вкус

Чрез вкуса организъмът ни ни подсказва от какво се нуждае за правилното си функциониране.

Какво става, когато ядем?

Вкусовите ни рецептори определят какво приемаме в момента. Те изпращат сигнали към мозъка и рефлексорно към жлезите от стомашния тракт. Те пък от своя страна отделят такива ензими, които са нужни за разграждането на точно този вид храна. Това е и причината разделното хранене да има такъв благоприятен ефект върху организма. - Просто не объркваме собствения си организъм с неизброим "букет" от вещества и той се справя много по-лесно с обработката и поемането на нужните му витамини, минерали и соли.

Обонянието допълва информацията за храната. Чрез него, преди да сме се докоснали до храната, вече знаем дали е годна за употреба или е развалена.

Като цяло организъмът ни е една много добре функционираща система с множество обратни връзки. Когато нещо не му достига за правилното функциониране, ни се дояжда „нещо“. И със сигурност в това „нещо“ съществуват елементите, които не ни достигат в момента.

Производителите от бранша на хранително вкусовата промишленост отдавна са осъзнали огромното значение на вкуса и аромата и ни атакуват с какви ли не добавки като ароматизатори и овкусители.

Но какъв е резултатът? Чрез тези продукти залъгваме организма си, че му даваме „нещо“-то от което той се нуждае, той отделя нужните ензими за обработката му, а в следващия момент в стомаха ни няма и помен от този елемент. Е!? До какво води тази измама?

Друга измама пък е увеличаването на чувствителността на вкусовите ни рецептори чрез добавяне в продуктите на мононатриев глутамат или нуклеотиди. Ако нещо ви е било много вкусно - погледнете на опаковката му – най-вероятно присъстват в състава.

Тази измама е опасна, защото организъмът ни определя чрез тези сетива не само какво поемаме, респективно и какви вещества той да отдели за разграждането им, а и в каква концентрация са. Това определя количеството и съдържанието на отделения от стомашния ни тракт стомашен сок.

Какво се получава, когато сетивата ни са излъгани по този начин?

Тъй като организъмът ни не е получил реално нужното му вещество - той отново го иска чрез чувството за глад или желание за ядене на точно определено нещо. И ние му го даваме отново. Така се получава един

затворен кръг, от който няма излизане. В крайна сметка поради липсата на дадено вещество за някоя от функциите на клетките на тялото ни, хармоничната работа на организма е нарушена, започват проблеми с един или друг орган. Поради прекомерното ядене, за да доставим някой елемент, който в крайна сметка така и не се появява в организма ни, се достига до затлъстявания и още ред други болестни състояния. Стигаме до лекари, започва се приемане на лекарства, които лекуват не причината, а някой от страничните ефекти на липсата в организма ни на едно единствено вещество!

Чувства – мозък

В кожата ни са разположени огромен брой рецептори. Те ни носят усещанията за топлина и студ, за нежен допир и силен удар. Всеки от тези рецептори, както и всяка друга клетка от нашето тяло, е представена в мозъка ни със собствен неврон, като невроните на еднаквите рецепторни клетки са групирани около основен неврон. Той с нищо не е по-различен от всички останали. Единствената разлика е, че когато за първи път се е появил сигнал от такъв рецептор по време на вътреутробното ни развитие, на него му е присвоен този сигнал. Всеки следващ сигнал от новопоявил се след това рецептор е разпознат от мозъка ни като нещо вече познато, така че този втори или ен-ти рецептор, получава неврон в близост до първия и се свързва с него, а чрез него ползва вече изградените връзки с останалите. Също така образува собствена връзка с неврон, на който се присвоява понятие за част от тялото – примерно – точката до вече представената с неврон, която е на края на малкия пръст на дясната ръка.

Тук ви предлагам да си поиграете. Усетете основния, първичен неврон, съответстващ на първообразуващия рецептор на всеки от пръстите. По някакъв начин чувствате рецептора като централен. Обикновено се намират около центъра на възглавничката на последната фаланга на всеки от пръстите. Ще ги намерите като леко боцкате или натискате кожата на тези места. На вътрешната страна на дланите, както и на пръстите на краката и стъпалата, също имате такива. Също така и на върха на главата.

До мозъка ни постоянно достигат сигнали от тях. Когато те са в границите, които мозъкът от опита си е приел за нормални, то информацията от тях не се записва и не води до активиране на връзките с други мозъчни неврони. Когато обаче настъпи промяна, то тя се отбелязва моментално и следва сигнал към мисъл или мускули, а също така към всички системи на организма ни, които могат да коригират случващото се така, че тялото ни да бъде съхранено или удовлетворено. Ето и примери:

- Неволно и без да разберем се допираме до нещо нагорещено с ръката си. Моментално рецепторите за топлина реагират и изпращат сигнал с много силен потенциал. (Скоростта на разпространение на нервния сигнал варира от 120 метра в секунда до 0,5 метра в секунда според типа на неврона.) В мозъка ни се активират нервните клетки, отговарящи на точно тези рецептори. Сигналят преминава към основния, първичен неврон на тази система. Ако такава ситуация е вече преживявана, то има матричен запис, който отговаря на тези

сигнали. Следва сравняване, разпознаване на ситуацията като отрицателна и сигнали чрез връзките на първичния неврон към:

- Ендокринната система за незабавно отделяне на адреналин за по-бърза реакция
- Мускулните неврони за отдръпване на ръката
- Нервната система на кръвоносните съдове в областта, от където е получен сигналът за разширяване, за да се увеличи топлоотнемането.
- Търсене на спомени за знания какво трябва да се направи при изгаряне
- Сигнали за действия към тялото да направи всичко необходимо, което ще доведе до бързо решаване на извънредната ситуация
- Запаметяване комбинацията от активни неврони като матрица

Следващ пример:

- Зима е. Деца сме. Човек, който знаем, че ни обича, върви до нас. Хващаме се за ръката му. Рецепторите за допир се задействат. Изпращат сигнал за лек допир
Други рецептори от същата област изпращат сигнал за топлина
Сигналите достигат до мозъка
Активират се съответните неврони
Комбинацията се сравнява със запаметеното
Оценява се като положителна
Сигнали за освобождаване на медиатори
В отговор – приятни усещания и чувства
Запаметяване на комбинацията от активни неврони като матрица

Мозък – чувства

Слухът е сетивото, което ни доказва постоянно и всячески, че тялото и осезанията ни подлежат на почти пълен контрол от собствения ни мозък!

Замисляли ли сте се за това?

Предлагам ви да направим един експеримент.

В момента най-вероятно сте на място, което ви е добре познато. Това означава, че звуците около вас са ви известни и вие почти не ги чувате.

А точното определение е – не им обръщате внимание. Това „точно определение“ е много важно. То означава, че вашият мозък по някакъв начин:

- Контролира прага на чувствителност на слуха ви.
- Решава какво е важно да „чуete“ и какво – не.

Като резултат на горните две - имаме ИЗБИРАТЕЛНОСТ на получаваните и обработени сигнали, постъпващи през това ни осезание.

И това свойство на мозъка ни за избирателност важи за ВСИЧКИТЕ ни сетива – можете да сте сигурни.

А сега да продължим с експеримента си.

Обърнете внимание ☺ на това, което чувате в момента!

Най-вероятно чувате гласове, шум от компютър, коли или някакъв общ, неопределим шум.

Изберете си някой от шумовете, които се чуват.

Вече го различавате от другите, нали!? Стана по-ясен.

Можете да го опишете, да го определите и отделите от околния шум.

А спомняте ли си, че до преди малко дори „не го чувахте“ ?

Искате ли да продължим още по-нататък?

Почти всеки от вас до този момент е „чул“ най-вероятно звуци от „цивилизацията“!

Ослушайте се сега за звуци от естествената природа - примерно за шум от вятър или гласовете на птици...

Има ги и тях, нали!? Даже и в замърсените ни градове те живеят и ни напомнят, че и ние сме част от екосистемата на Земята.

Ако се заслушате още по-внимателно - може би ще чуete и други естествени звуци.

И всичко това вече го чувате, благодарение на факта, че му *обърнахте внимание.*

С всичко в живота ни е така!

Чуваме това, което ИСКАМЕ да чуем!
Виждаме това, което ИСКАМЕ да видим!
Чувстваме това, което ИСКАМЕ да почувстваме!

Лошото в тази ни система на възприятия е това, че се получава един затворен кръг, който обикновено ни вкарва в тъмните места на нашето съзнание!

Когато нещо или някой ни дразни, нашата чувствителност към проявите на това нещо или някой се изостря дотолкова, че започваме да търсим още негови прояви. Това ни става идея фикс.

. . . И губим Човешкото в себе си. Стараем се всячески и пред всеки да докажем колко е лошо това НЕЩО или НЯКОЙ.

Но не разбираме, че по този начин вредим най-вече на себе си! На собствения си организъм. Обхванати от злоба и нерви ние си вредим така, както това нещо или някой не може да ни навреди по никакъв начин!

Поради затворения кръг, в който попадаме, ВСИЧКО започва да ни се струва сиво, черно и еднообразно - тунел без изход!

И в организма ни настъпват промени, които напълно отразяват нашето мисловно състояние и възприятие на околното! – Просто така сме създадени! - Външните фактори, възприети чрез осезанията ни, променят дейността на организма ни в съзвучие с тях!

Хубавото пък на системата е това, че по всяко време СЪЗНАТЕЛНО можем да се намесим в този кръг, защото мислите ни са част от него!

Трябва да намерим хубавото около това, което ни дразни и да ОБЪРНЕМ ВНИМАНИЕ на него! Или пък да го приемем такова, каквото е и да престанем да му обръщаме внимание.

ЗАЩОТО ВЪВ ВСЯКО НЕЩО И ВЪВ ВСЕКИ ИМА И ПОЗИТИВНО, И НЕГАТИВНО, И ДОБРО, И ЛОШО

И само от нас зависи на кое от тях ще ОБРЪЩАМЕ ВНИМАНИЕ!

А от това, на какво обръщаме внимание, зависи как ще се чувстваме и какво ще бъде здравословното ни състояние.

От изключителна важност също е да разберете, че промяната, която става в момента в света ни, увеличава все повече и повече силата на мислите ни.

Какво означава това? – Пак ще го напиша. – Всяка ваша мисъл става реалност във физическия свят все по-бързо и ще става реалност още по-бързо. Затова е необходимо да се научите да контролирате постоянно мислите си. Да можете да спирате моментално, още при зараждането ѝ всяка мисъл, която ще донесе на вас, на друг човек, на земята или на каквото и да било, лоши или непредвидими последици.

Как да постигнете този така необходим контрол? – С игри! ☺

Постоянно си играйте с мислите и с мозъка си. Търсете и играйте така наречените brain games – „мозъчни игри” в дословен превод.

Забавлявайте се да сменяте темите, върху които мислите в момента, на точно определено време. Какво имам предвид? Измисляте си дума и започвате да си мислите за всичко, което можете да свържете с нея. Пример: Коте. – Малко, пухкаво, симпатично, игриво животинче, с мека козинка – бяла и черна, а как само си играх с него с едно перце. ... Продължавате така, като си представяте образно всичко, за което си мислите. Това продължава примерно точно една минута. Можете да си включите аларма, хронометър или до вас да има човек, който да наблюдава времето и да ви подава след точно определено време нова дума, която да е коренно различна от първата. Примерно – бетон. Тази игра приучава мозъкът ви да се подчинява на вашето желание, да сменя това, върху което работи в момента. Ще видите, че с времето ще ви е все по-лесно да спирате дадена нежелана мисъл, която по някаква причина се е появила в главата ви. С това приучавате мозъка съзнателно да прекратява активността на определена невронна верига и да активира друга, изобщо несвързана с досегашната. Можете да видоизменяте играта така, че да ви е приятна и интересна всеки път. Важното е да спазвате принципа за внезапно прекъсване на текущото и започване веднага на нова, несвързана мисъл.

Ще ви предложа и друга игра за съзнателно подчиняване възбудата на невроните, или по друг начин казано – на мисълта.

Затворете очите си и си представете едно просто лице. Ето такава –

Представяйте си го само него и нищо друго. С времето то започва да се променя по някакъв начин – усмивката, очите или контурът му. Вашата цел е да върнете всичко в началното положение. Да го задържите такава,

каквото е било в началото. Какво става в мозъка ви в това време? – Простата картинка, която сте си представили, е възбудила много малко неврони, които са нужни, за да си я представите. По правилата на работа на мозъка, когато едно нещо не се променя и не се оценява като опасно – силата на възбудените неврони, чрез които е представено, намалява. Те достигат нива на възбуда, които са по-ниски от тези на други неврони. И мисълта се насочва към тях. Тъй като се стремите да запазите картинката, връзката, която се стреми да направи мозъкът към по-възбудени неврони, се отразява като промяна в самата картинка. И тази борба между вашето желание и начина на работа на мозъка продължава или докато мозъкът ви успее да „развали” картинката, или докато се подчини на желанието ви и се откаже (всъщност вие го откажете чрез настоятелността си) от преминаване към други възбудени неврони.

Когато успеете да задържите картинката толкова време, колкото пожелаете, можете да преминете към „по-високото ниво” на играта. ☺

Представяте си картинка, която изразява примерно страшно дърво (има ги по детските книжки) с клони – ръце и хралупи – очи и уста, с корени – крака. А сега го преработете в представите си последователно в приятно, добро и доброжелателно. Не да замените изображението на едното с другото, а постепенно да изменяте чертите му. Най-лесно ще ме разберат тези от вас, които ползват компютърни програми за графика. Използвайте морфинг (трансформация). Това е плавно преминаване от едно изображение в друго. Изходното променя постепенно формата си, докато се прелее (заприлича) на нещо друго. (жабата – в принцеса; тиквата – в каляска и т.н.) Вашата цел е да научите мозъка си да променя визуално грозното в красиво, лошото в добро, страшното – в излъчващо спокойствие.

Използвайте и друга игра, която ще научи мозъка ви да се подчинява на вашите съзнателни желания. Изберете си една дума и си поставете за задача да не я употребявате през целия ден. На другия ден си изберете друга, или пък продължавайте с първата, докато наистина успеете да се контролирате през цялото време да не я употребявате. Можете и да попитате хората, които са около вас, коя дума ползвате, без да има нужда от нея. Обикновено всеки човек употребява такива думи, без да го осъзнава. Ако има такава дума или израз – забранете си да я използвате и се контролирайте постоянно, докато не постигнете пълен успех.

Играйте си със собствения си мозък. Забавлението ви е гарантирано, а положителните промени, до които водят тези игри и забавления, са просто неизброими. ☺

III

Енергията на тялото
Изчистване Енергетизиране Баланс
Хармонизиране на енергиите и зареждане
(моя техника)

Почувстваш ли умора или яд – време е за следното:

Обърни се към най-красивото в околността.

Дишай спокойно, бавно и пълно. Без напрежение.

Обърни дланите напред и настрани, така, че да не сочат към тялото.

Повдигни леко ръцете си встрани от тялото.

Използвай ритъма на дишане, за да създадеш движение.

При вдишване то да бъде от Небето – през теб – към Земята.

При издишването да е от Земята – през теб – към Небето.

Всяко от движенията изчиства физическото и енергийното ти тяло.

Задвижил си двата типа енергия – на Космоса и на Земята.

От тях се състои твоята структура.

Дишай спокойно и бавно.

Бъди Канал за двете енергии.

Ти си връзката между Небето и Земята.

Усещаш, че движението, което създаде, преминава все по-лесно през теб.

Това е изчистването.

Усетиш ли, че вече не си преграда за движението – премини нататък.

Нека частици движение започнат да спират в теб.
И от това надолу.
И от това нагоре.
Сам разбираш промяната в теб.
Ставаш пълен и цветен.
Усещаш вече и своето поле, съществуващо около теб.
Нека нужните частици движение спират и напълнят и него.
А сега се порадвай на околното и себе си.

Поддържане на равновесията в тялото
(от Изумрудните скрижали на Том)

Легни с глава на север.
Сърцето ти е линията и центъра.
Събери същността си в областта от сърцето до върха на главата.
От върха на главата.
До линията на сърцето.
Нека мине час така.
Обърни краката си към севера.
Усети тялото си – от сърцето – до пръстите на ръцете и краката.
Ти и мислите ти – бъдете там пак час.
От палците на краката.
До линията на сърцето.
Прави това ежедневно.

Отиди в Природата

На място, в което „цивилизацията” не се е намесила.

Седни на някоя полянка и се отпусни.

Забрави кой си и просто „присъствай”.

Почувствай, че си неразделна част от всичко заобикалящо те.

Почувствай повея на вятъра. Виж реакцията на тревите и дърветата. Чуй птиците. Усети Земята под себе си.

Избери си някое дърво или растение. Огледай го. Виж разликата му с околните и потърси причината за тази разлика. Мисли за него и за неговата връзка с цялата околност. За корените му, които са в земята, за стеблото, което подава нужните вещества, извлечени чрез корените, за разклоненията му, които продължават движението им и ги разпределят според нуждите на цялото, за листата и външната му кора, които осъществяват обратната връзка.

След като си осмислил всичко това - усети! И почувствай! Усети едновременно всичко това, което до този момент си осмислял! Усети движенията и енергиите в него! Почувствай връзката му с всичко околно, както усети своята, когато седна на това място.

Невероятно е!

И всичко това е включено в един саморегулиращ се цикъл, зависещ от всичко околно.

Направи същото и с някое животинче, което виждаш около себе си. Независимо какво е то. Важното е да е свободно и независимо. Но не навлизай в същността му, както при растенията! Усети външните му връзки със заобикалящото го!

... Огромна гама от чувства, нали!?

Във времето проследявай всичко истинско, което те заобикаля. Чувствай го и търси всичките му връзки с околното пространство. Усети и

почувствай камъните, водата, атмосферата около Земята и самата Земя.
Търси взаимните им връзки!

С времето натрупваш усещания и знания, за много от които преди дори не си и предполагал. И когато се натрупат достатъчно - отговорите започват да идват сами. Всичко това, което си осъзнал и усетил лично, започва да намира своето място в общия цикъл. И колкото по-голяма част от цикъла успееш да разбереш и осезаеш като едно единно цяло в един и същи момент, толкова по-близо си до отговорите, които си си задавал.

И когато един ден излезеш отново сред Природата и осъзнаеш, че животните не се плашат от тебе, то тогава вече си станал част от цялостния саморегулиращ се цикъл, в който си приет такъв, какъвто си. Имаш възможностите, знанията и силите да си взаимодействаш с всичко околно така, че да способстваш и помагаш за правилното му развитие на местата, където то е нарушено от „негово величество човека”.

И ако тогава все още имаш въпроси, които си задаваш - попитай! Ще ти бъде отговорено!

Използвай сетивата си пълноценно и непрекъснато

Как да го постигнеш?

Светът, в който живееш, е невероятно интересно място. Дръж се като дете. Откривай детайлите в заобикалящото те. Погледни мястото, в което си сега, все едно че за първи път попадаш в него. Усети миризмата му. Чуй звуците му. Почувствай атмосферата му. Забавлявай се с това и така се учи да Чувстваш.

Погледни хората до себе си и направи същото. Почувствай ги с всичките си възможни сетива.

Колкото може по-често излизай от затвора на стените и откривай Природата по същия начин.

Изследвай всичко, което се докосва по някакъв начин до теб.

Ще видиш колко много неща си пропускаш.

Целта е да се научиш да „виждаш“ всичко в неговата многоизмерност, с максимално много от неговите характеристики. Използването на сетивата трябва да стане навик.

Изследванията, провеждани днес, не са ефективни за откриване действителният проблем на тялото – т.е. откриване и снабдяване на организма с нужните му вещества за правилна работа. Правят се изследвания и се изписват лекарства, които са свързани с последствията, а не с причината. Като цяло – извършват се едни Дон Кихотовски велики напъни. А това, което е предизвикало дисонанса в организма, си остава неоткрито. И ние вместо да се вслушаме в себе си и да помислим какво би трябвало да съдържа в действителност това, което най-често ни се яде (защото това е начинът, който организмът използва, за да си набави нужните му вещества) и да го дадем на организма си, се оставяме да ни тъпчат с лекарства, които стават все повече и повече и накрая вече закусваме, обядваме и вечеряме с тях.

Ето затова е нужно да познаваме света около себе си. Да използваме сетивата си, за да познаваме околното. Тогава мозъкът ни ще има вярната информация за всичко. Ще може да достави наистина нужното на

организма ни. А това е равносилно на прекрасно здраве, ведро настроение, усмивка на лицето ни.

Има и още един голям бонус.

Когато свикнем да възприемаме съзнателно всичко заобикалящо ни с всичките си сетива, то в съзнателното възприемане се включва и това, което е почти недоловимо – полетата на всичко околно. Ако по някакъв начин сега сте си помислили за интуицията – Да. Прави сте. Именно това е тя. Не е нещо извънземно, екстрасензорно и необяснимо. Не. Тя е най обикновено улавяне на полетата на заобикалящото ни на тази Земя.

Всички животинки си го ползват без да им е нужно обяснение какво е и защо е. Приискава им се да изядат някоя си тревичка – и го правят. Не защото са тревопасни, не защото имат скрито знание, а просто защото точно тази тревичка излъчва поле (заради съдържимото в себе си), което в този момент е нужно на организма им.

Затова е нужно отново да се научим да използваме всичките си сетива.

- За да използваме потенциала, който имаме.
- За да бъдем здрави, бодри и адекватни.

Усещането и чувството – за да променяме

„Нужно е да поемаме рисковете - говореше той. - Ще можем да си обясним чудото на живота само тогава, когато позволим на неочакваното да се случи.

Всеки ден Бог ни дава освен слънцето и един миг, в който можем да променим всичко онова, което ни прави нещастни. Всеки ден се преструваме, че не разбираме кога настъпва този миг, че той не съществува, че днешният ден е същият като вчерашния и няма да е по-различен от утрешния. Но който внимава, ще открие вълшебния миг. Той може би настъпва сутрин, когато заключваме вратата, или пък е в моментното мълчание, възцарило се след вечеря, в хиляди други неща, които ни се струват все същите. Този миг съществува — това е моментът, в който цялата сила на звездите прониква в нас и ни позволява да вършим чудеса. Понякога щастието е благословия, но в повечето случаи е завоевание. Вълшебният миг на деня ни помага да се променим, кара ни да тръгнем и да търсим мечтите си. Ще страдаме, ще преживеем трудни моменти, ще се сблъскаме с много разочарования - но всичко това е преходно и няма да остави следи. Затова пък един ден ще можем да погледнем назад с гордост и вяра.”

Откъс от книгата на Куельо – „Край река Пиедра ...”

Това е най-доброто обяснение, което съм срещал, на момент, в който може да се направи промяна, изменяща бъдещето.

Ще се постарая да обясня как още се усеща момента, в който сме едно цяло с всичко останало и имаме възможността да променяме настоящето и бъдещето. Ще се постарая да обясня и как да използваме този момент за промяна или утвърждаване на това, което желаем.

Как да разберем, че сме в момент на единение и възможност за въздействие, какво е чувството в този момент?

Всички сте изпитвали това, което ще обясня – сигурен съм в това. Така най-добре ще разберете какво е всъщност най-силното усещане на този миг.

Късна зима или ранна пролет. Планина. Снегът се е стопил почти докрай. Сутрин е. Диша се леко. Гледате все още неразцъфналите дървета

и зелената трева, подаваща се на места. И изведнъж в нея забелязвате минзухар. Първо един, а след това и още, и още. В същия миг чувате и глас на малка птица. Виждате я. Обгръщате с поглед далечината ...И усещате широта в гърдите си. Преливаща радост или щастие, или както искате го наречете. Това е усещането на въпросния момент.

Друга ситуация:

Вървейки, виждате жена на възраст, която явно се нуждае от помощ, но и явно ѝ е неудобно да занимава околните със себе си. Правите нужното, за да помогнете. В следващия момент чувате „Много благодаря” или „Благодаря ти, сине” (независимо мъж или жена сте). И в следващия момент усещате как в гърдите ви се надига топла вълна или разширяване. Как истинската благодарност някак преминава във вас и ви изпълва. Това е усещането на въпросния момент.

Следваща ситуация:

Денят ви е неприятен, тъжен, напрегнат. Не виждате светлина пред вас. Всичко е сиво, унило, еднообразно. Тъжно ви е за самите вас. ...В този момент срещате човек, когото обичате или харесвате. Той ви се усмихва ...и за части от секундата всичко гадно изчезва. В този момент целият свят е само тази искрена усмивка. Това е усещането на въпросния момент.

Може да се дават и още примери, но се надявам, че всеки вече е разбрал какво представлява мигът. Тези примери са от възможно най-силните само с цел да разберете какви чувства и усещания характеризират този миг. В действителност всеки ден имаме подобни мигове, които са с по-слаба сила на чувствата от сега посочените, но те ни дават същата възможност за въздействие и промяна. Проявяват се като мигновение всеки път, когато погледнете или усетите нещо, което ви харесва, попада или ви е приятно.

С моите термини бих описал момента така:

Единение с хармонията и красотата на цялото.
Миг на осъзнато свързване на душата и тялото.
Включване в целостта на общото енергийно поле.

Като изпитано чувство пък – така:

Разширение в областта между дробовете и гърлото. Може да се опише и като поемане на въздух в място, където обикновено няма въздух.

Енергиен прилив с ярък, светъл цвят, с форма на обемна елипса в самите нас.

За придобиване на визуална представа най-близкото обяснение е: - Обградете с въображаем прозрачен елипсоид (най-близка форма – правилно яйце) пространството в светъл слънчев ден на една ръка от вас.

Как да използваме този момент, в който сме, за промяна?

В момента, когато имате описваното чувство и усещане, имате и възможността да въздействате чрез него върху собственото си бъдеще, върху здравето си, върху определен проблем, въобще върху всяка ситуация, касаеща ви лично. Как става?

За да обясня това, пак ще поговорим за начина на работа на мозъка ни. Съществуват няколко етапа от „помислянето” на нещо до изразяването му, като всеки следващ е все по-бавен от предходния.

- 1 „Чувство – форма” или „образ – форма”
- 2 Бърза мисъл – схематична образна последователност
- 3 Образно мислене
- 4 Обличане на мисълта с думи – бавна мисъл
- 5 Изговаряне на мисълта на глас – изява

5 Започвам от най-бавния – да изговориш мисълта. Говорът е крайния етап, който изявява една мисъл. За да изговорим мисълта, която вече е оформена и облечена в думи, се задействат огромен брой неврони, отговарящи на мускулите на ларинкса, гласните струни, дробовете, езика. Затова изказването на една мисъл е много по-бавно, отколкото ако я мислиш сам за себе си, без да говориш.

4 Предходният етап е също доста бавен – мисълта се „облича” в думи на езика, който ползваме. Образите се свързват с неврон, на който е присвоено понятието за думата, а той се свързва с невроните, присвоени на всяка буква. Това е и нормалната скорост на мисленето за всеки човек.

3 Образното мислене реално е поредица от картини, описващи действията и последователността, които са обхванати или влизат в дадената мисъл. Ненапразно емоут иконките (схематични картинки, изразяващи емоции) започнаха да се използват така масово след появяването си. Образното мислене работи по подобен начин. Схематични (без никакви подробности) образи. Опитайте с такива иконки, без никакви

думи, да съставяте изречения. Това прави и мозъкът ни на това ниво. Такава е и писмеността в най-древния свят.

2 Бърза мисъл – съвсем схематична, образна поредица на мисълта. Ниво на чувствата и реакциите към тях. (понятие – действие)

1 Поредицата от действия, които схематично са представили необходимите промени като „бърза мисъл”, са породени от един единствен образ или „образ – форма”, както го наричам аз. Това именно е нещото, което описва напълно и всецяло всяко едно енергийно пространство – от звездата, през живата материя, до кванта. Това е неговата полева характеристика. Всяко отклонение води до промяна на простия му образ, който в общия случай е сфера.

За да бъде ясен – веднага ще дам пример. Номерацията отговаря на използваната досега.

Приемаме, че покрай вас има някакво цвете. Листата му са леко свити. Пръстта е суха. Поглеждате го.

1 - Моментална оценка на състоянието му – улавяме полевата му характеристика – сферата, представяща цветето е тъмна, нехармонична. 2 – Следва представа за безводие, свързана с ваше действие. 3- Схематични образи за ставане от мястото, вземане на съд с вода, поливане на цветето. 4 – Изречението – „Трябва да поляя цветето” се появява в главата ви. 5 – Ако има някого около вас, може и да споделите това изречение.

Това, което ни интересува, е първата представа, първото чувство, което сме усетили още с насочването на погледа ни към цветето.

Колкото и странно да е – всеки усеща характеристиката на това, до което се докосва и на което обръща внимание – независимо с чувство или мисъл. В най - общия случай това е чувство за тъмнина или светлина, свързано с някаква форма. Хубавото е това, че тази връзка и представа съществува през цялото време, докато мисълта ни е насочена към едно и също нещо. Краткотрайно го чувстваме, защото следващите етапи на мисълта надделяват като сила.

Нужно е да разберете, че трябва да насочите вниманието си и да усетите именно това първо, предшестващо като усещане във времето чувство – образ преди осъзнатата мисъл или осъзнаването на нещо.

Задаваме въпрос за нещо. Отговорът реално идва в нас още преди да сме успели да помислим въпроса даже и образно, а камо ли като облечен в думи.

Смятаме, че това е невъзможно да е отговор, защото предшества осъзнатото задаване на въпроса. Но е точно така! Още с момента на появяването на образ – формата, която предизвиква въпроса – ние вече имаме пълните характеристики на отговора на въпроса. Нужно е просто да му *обърнем внимание*.

А сега да се върнем на това как да използваме момента, за да въздействаме на каквото пожелаем.

Когато го почувстваме, като го предизвикаме, трябва да насочим мисълта си към живота си, към случка, или към каквото желаем (най-добре – към чувството за тях) и да чувстваме, усещаме двете неща едновременно. Да ги свържем, да ги слеем или както вие си решите, но да бъде така, че да са едно в бъдещето, в посока напред. Бъдещето им да бъде свързано, да бъде общо. Може би звучи сложно, но като опитате – ще усетите, че „случват“ нещата. Че това ви идва отвътре и всъщност е нещо, което винаги сте могли. Просто не сте го правили осъзнато. Колкото повече свързвате такива моменти с бъдещето си – толкова по-често те ще ви се случват. Или както би казал един всеобщ приятел – „Колкото повече – толкова повече!“

Не се съобразявайте аз как съм написал и обяснил въздействието над бъдещето. Важно е да разберете принципа. За вас правилното е така, както си го представяте вие!

Имайте предвид, че същият принцип на свързване на чувство към бъдещи случвания действа с пълна сила и за негативните емоции и страхове. Това, за съжаление съвсем неосъзнато, повечето от нас го правят постоянно.

Накрая искам да ви предупредя нещо. Използвайте промените само и единствено за промени на собственото си бъдеще. Всяка намеса в промяна на събития, свързани с други личности, води до негативни промени във вашето собствено бъдеще. Намесата в чужда действителност задейства принцип, който връща вложената енергия винаги в негативен за вас план. Отраженията са на физическо ниво. Най – вече в слабите места на вашето собствено физическо тяло.

При достигане на някакво ниво на насищане на настоящето ви с хармонията, ще можете по всяко време да извикате това чувство на този

миг във вас и да променяте по всяко време каквото пожелаете в собствения си живот и в случващото се около вас.

Здравето – начин на употреба

Човекът е сложна система, състояща се от безброй подсистеми, всяка от които изпълнява различни функции. Всяка подсистема е свързана и зависима от всички останали. Всички те трябва да работят в идеален синхрон и баланс, за да бъде целия организъм здрав.

Погледнато по този начин, изглежда невероятно трудно всичко да получи това, което му е нужно точно в този момент, за да произведе това, което е нужно за друга система, която от своя страна да извърши това, за което е предназначена.

А как стоят нещата действително?

Ами просто! Невероятно просто!

Отговорете си откъде и как се набавя всичко, което е нужно за пълноценен живот?

- Основно – чрез три неща.

На целият ни невероятно сложен физически организъм са му нужни само три неща – въздух, вода и храна. До това се свежда основното.

За да сме в прекрасно здраве, да имаме дълголетие и качествен живот, трябва да доставим на организмите си това, което им е нужно само чрез тези три източника. И да го направим така, както това го прави всяко живо същество на нашата планета Земя.

Първото и най важното!

Научете се да пиете постоянно вода. Не течности с ароматизатори, овкусители и всякакви известни и неизвестни добавки, а вода. И колкото е по-чиста, толкова по-добре. Човешкото тяло е над 70 % вода. Тя е жизнено важна за правилното функциониране на всички клетки в организмите ни. Съсухрянето на кожата при напредване на възрастта се дължи най-вече на дехидратирането на организма. Същото става с вътрешните органи и с костите ни.

Най-добрата, лековита вода, можете да си създадете в домашни условия. Начинът е следния:

Взимате възможно най-чистата, необработвана с нищо вода. Наливате я в емайлирана тенджера. Водата в никакъв случай не трябва да е в допир с метал! Слагате я във фризера. Когато част от водата се заледи по стените на съда и направи коричка на повърхността, вадите съда и

изсипвате незамръзналата вода в друг емайлиран съд. С тази стъпка сте изчистили водата от тежките метали и минерали, съдържащи се в нея. Водата, съдържаща такива елементи, е с най-висока точка на замръзване. Поставете новия съд, в който сте изсипали незамръзналата вода отново във фризера. Трябва да следите процеса на замръзване. Когато остане незамръзнала само около 1/5 от това количество – изваждате съда. Изсипвате незамръзналата вода. В нея остават соли и примеси, които също са замърсители. За ползване остава тази, която е замръзнала. Оставете я да се размразява сама и пиете от нея. Не давам времена. Вие ще трябва да си ги установите в зависимост от количеството вода, което обработвате, както и от мощността на хладилника ви.

Второто, чрез което се набавя нужното на организма ни, е въздуха. Колкото е по-чист – толкова по-добре. Той ни носи не само кислород. В него има и елементи, също много важни за правилната работа на клетките ни. Тези елементи се абсорбират от белите ни дробове, преминавайки директно в кръвта. Лошото е, че в замърсените ни градове вдишваме огромно количество химични елементи, които въобще не би трябвало да се намират във въздуха. Така че, ако имате възможност – изнесете се от града. Ако нямате – старайте се във всеки възможен момент да го напускате и да прекарвате колкото може повече време в чистата Природа.

Храната – третото и доставящо най-голямо разнообразие от вещества и елементи. Вече прочетохте какво е нужно, за да се храните така, както е добре за организма ви. Чувствайте, четете, мислете и поемайте наистина това, което искат клетките ви. Недостигът на каквото и да е води до неправилна работа, което е равносилно на болестно състояние.

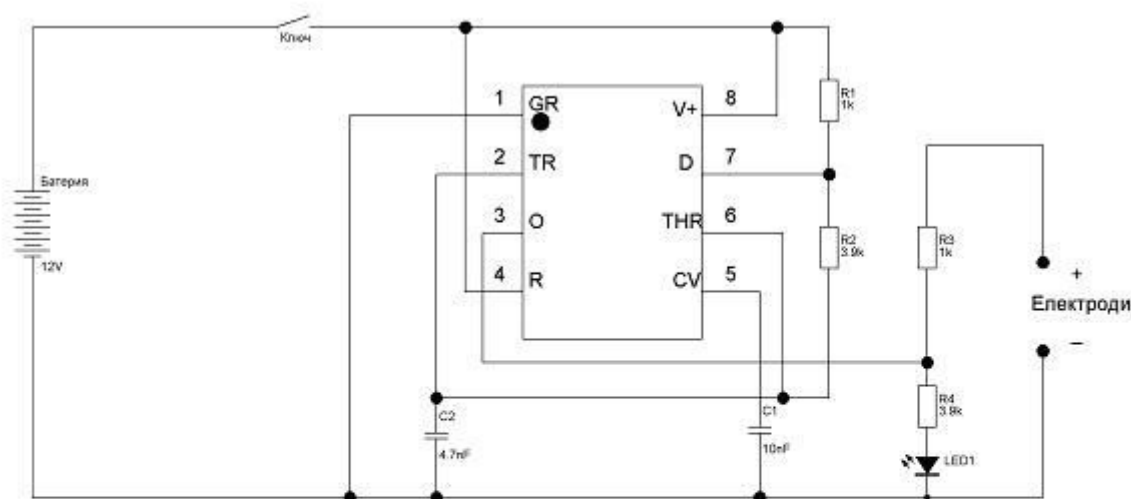
Тук е мястото да спомена и нещо друго важно. Нашите кости са не само скелет, който служи за поддържане на меките тъкани. Костите ни реално са резервоари, в които организмът ни натрупва много от нужните му вещества и когато не ги получава директно чрез храната, водата и въздуха, той започва да изтегля запасите от костите. Тяхната функция като дълготрайни резервоари на безценни за организма вещества е също толкова важна, колкото и поддържащата им функция. Костите ни основно се състоят от веществата, които са абсолютно необходими за работата на клетките ни. Така че – отнасяйте се с разбиране към костните болести. Имате ли остеопороза – това е първият признак, че не поемате нужни за работата на клетките ви вещества и той ги изтегля от костите. Остеопорозата не е болест на костите, а признак за липсата на жизнено важни вещества. Доставете ги на организма си и състоянието на костите ви също ще се нормализира с времето.

Запомнете и още нещо. Абсолютно всяка от клетките в организма ви работи максимум три години, след което се заменя с нова. Ако при образуването на новите клетки в организма ви съществуват всички необходими вещества, то новите ви клетки ще бъдат абсолютно здрави и

без следа от клетъчни изменения, промени и неправилна работа. От каквото и да сте били болни, като дори промените да са били на клетъчно ниво, три години е максималният срок, в който болните и тотално повредени клетки ще се заменят с абсолютно нови. Само от вас зависи да доставяте на организма си през това време нужните му вещества, за да не повторят новите клетки съдбата на старите.

Просто уредче, което ще ви помага

Съществува елементарен електронен уред, който може да ви спаси от вирусите, бактериите, както и от болести, за които се смята, че са нелечими. Негов автор е Хулда Кларк. Можете да потърсите и прочетете книгата ѝ – „Лечение на всички болести”. Тя е успяла да улови истинските причини за появата на болестите, както и да създаде уред, който да унищожава причинителите им. Става въпрос за този, който в книгата си тя нарича „запер”, а не за честотните уреди с различни честоти. (Те също са много ценни.) Публикувала го е за общо използване. Не се влияйте от това, което ще намерите за нея в интернет. За вас е важен уредът, за който ще са ви нужни не повече от 40 лв. У нас се продават готови уреди – масово производство, за които се твърди, че са направени по нейната схема. Не е така. Поне тези, които са ми попадали. Изходните параметри изобщо не отговарят на това, което дава уред, направен по тази схема. Не рискувайте, а си го направете сами. Освен това, проявете малко творчество и си го направете в пластмасова кутийка примерно, а не както е обяснено в книгата ѝ. Лично аз съм сигурен в действието му.

Тази схема е същата, като в книгата й, но е малко по-разбираема.

Нужни части

I/O Превключвател — тип микро мини

Резистор 1KQ — 2 бр.

Резистор 3,9 KQ — 2 бр.

Слаботоков червен светодиода

Кондензатор 4,7 nF — 1 бр.

Кондензатор 10 nF — 1 бр.

Чип таймер 555 CMOS — 1 бр.

8-пиново гнездо за чипа — 1 бр.

Букса тип банан женска – 2 бр.

Букса тип банан мъжка – 2 бр.

Пластмасова кутийка с размери около 8 x 8 x 3 см или нещо подобно е напълно достатъчна.

Акумулаторче – между 6V и 9V Няма смисъл да е с капацитет, по-голям от 1,3 Ah

Изправител за него (за зареждане)

Мултицет – за да следите кога да го зареждате и до колко

Кабел едножилен многожичен – 2 бр. x 1,5 м (едните краища – с букси към кутията на апаратчето, другите – запоени или хванати по друг начин към електродите.

Електроди – трябва да се направят – може да са от тръба от неръждавейка, месинг или мед с диаметър от 15 до 30 мм с дължина между 100 и 150 мм (хващат се с двете ръце). С колкото по-голяма площ контактуват – толкова по-добре.

Как точно да ползвате уреда, ще намерите в книгата й.

Съвети за ежедневието

Водата е жизнено важна за правилното функциониране на тялото. Свикни да пиеш вода. Абсолютно минималното количество, нужно на организма, е около литър. Така му даваш шанс да работи правилно, а това увеличава имунитета му.

Бъди като децата. През целия си живот. – Играй. Играй си винаги и с всичко. Няма нищо срамно в това да бъдеш дете, да показваш чувствата си и да се учиш през целия си съзнателен живот. Играта е начин за цялостно опознаване на заобикалящото ни.

Старай се да откриваш във всяка ситуация положителния елемент. Всичко има своята положителна и своята отрицателна страна. На коя от двете ще обърнеш внимание, зависи само и единствено от тебе. Това дава нов поглед върху нещата от живота. Ставаш „положителен” човек с всички произтичащи от това позитиви лично за тебе.

Организирай си мисловни игри с всичко около тебе. Това развива способностите на мозъка и дава живот на повтарящото се ежедневието.

Приемай реалността такава, каквато е. Чувствай, мисли, говори и действай в съзвучие с нея. Наричай винаги нещата с истинските им имена. Ако не приемаш нещата такива, каквито са, то означава, че си се загубил, вървиш по измислен път. Светът около тебе е такъв, какъвто е. Всичко, което ни заобикаля, има своето поле. Приемаш ли мисловно заобикалящото те, с неговите истински характеристики, то във възможностите ти е да им влияеш. Ако не ги приемаш, то живееш в измислен свят. Той реално не съществува. Това означава, че сам лъжеш себе си. Невъзможно е да искаш да промениш нещо, което не съществува.

Забавлявай се да откриваш нови и нови детайли във всичко, което те заобикаля. Това разширява кръгозора ти, развива наблюдателността и чувствителността ти.

Поздравявай хората с усмивка и чувство. Пожелавай им приятен и хубав ден. Усмивката и пожеланията от сърце предизвикват ответна

реакция, която обикновено е положителна. А това е огромен плюс и за тебе, и за отсрещния човек.

Благодари винаги, когато някой ти е помогнал с нещо. Той не е длъжен да го прави. Благодарността ти помага и на двама ви.

Започни да се стремиш да използваш в ежедневието си обратната ръка на тази, която ползваш обикновено. Това непрекъснато ще напомня на мозъка ти, че си на път на промяна. Освен това, използването на обратната ръка предизвиква промяна на работата на мозъка. Включва се механизъм, който ускорява свързването на мозъчните неврони. Извършваш познати неща по непознат за мозъка начин. Всяка промяна, която правиш с живота, поведението и разбиранията си в този момент, ще се осъществява много по-лесно.

Създавай нови връзки между невроните си в мозъка съзнателно. Вече знаеш, че на него му е абсолютно безразлично какво ще свърже. А как ще реагира – зависи от връзките между невроните. За него *не е* нужно да има логическа връзка. Ето и няколко примера: красиво дърво – ЗДРАВЕ; симпатично малко коте – ЗДРАВЕ; усмихнат човек – ЗДРАВЕ; природа – ЗДРАВЕ. Принципът е следния. Виждаш нещо, което те радва и помисляш, че това ти носи здраве. По този начин свързваш каквото пожелаеш с неврона „ЗДРАВЕ”. Така всеки път, като видиш това, което си свързал нарочно с този неврон, то той подсъзнателно ще се активира. А чрез своите отдавна изградени връзки ще активира процеси, които водят до ЗДРАВЕ за тялото ти. Използвай този принцип за каквото пожелаеш.

Изключи се от системата. Спри да бързаш. Всъщност имаш време за себе си, близките си, приятелите си и Природата. Прецени приоритетите си. Това е време, което влагаш в собственото си развитие и здраве.

Живей пълноценно. Не губи време да мислиш и преживяваш неща, които не можеш да промениш. Това е загубено време. Не носи промяна. Целта на съществуването ни тук, във физическия свят е да променяме и да се променяме.

Постоянно си създавай положителни емоции. Бъди творец. Създавай красота с ръцете си. Прави от нищо нещо. Всичко около теб може да стане красиво с намеса от твоя страна. И времето, което отделиш за това ще ти се върне многократно по най-различни начини.

Избери си време от деня, което да бъде само твое. Десет – петнадесет минути са достатъчни. Остани сам със себе си. С мислите и мечтите си. Възбуди чувството и момента на единство и го свързвай с желанията си за бъдещето. Не моли, а искай! Ти си част от създателя. Неразривна негова част. Твоето желание е негово желание.

Мечтай. Не спирай да мечтаеш. Така твориш бъдещето. Собственото и общото. Особено в настоящите години, в които живеем сега.

Усети, опознай и разреши на истинската си същност да се прояви. Тя е тази, която сега ползва тялото, което можеш да видиш в огледалото срещу себе си. Това е начинът тя да се усъвършенства и увеличи собствената си енергия, както и тази на това, което я е създало.

Радвай се на всичко красиво около себе си. Търси го, съзерцавай го и му се радвай. Времето, което му отделиш, е безценно. Всичко в този свят, което притежава достатъчно стабилна енергия е хармонично. Когато го забележиш и харесаш, то твоето и неговото полета влизат във взаимодействие. Получава се резонанс между полетата, който повдига твоето и на обекта енергийни нива. И прекрасната фраза – „колкото повече – толкова повече” действа с пълна сила.

***Наблюдавайте, Чувствайте и Променяйте ! . . .
. . . с усмивка ! ☺***

Филип Апостолов

Благодаря (☺☀)
на

Създателя – който ми даде възможността да съществувам и да се докосна до основите на света ни

Рени Апостолова – заради която реших да говоря и пиша по темата, а и за това, че е до мен

Васил Апостолов – който ме убеди да обединя написаното в книга и ме научи да наблюдавам и анализирам

Величка Апостолова – която ме научи да чувствам и да изразявам почувстваното
Светлана, Карина, Грета – които бяха активни участници в изграждането и осъзнаването на чувствата ми

На всички „добри“ и „лоши“ хора – които чрез общуването си с мен ми помогнаха да съм това, което съм сега

Благодарен ще съм и на всички вас – тези, които сега четете написаното от мен.

***Хареса ли ви написаното?
Леко и приятно ли ви е?***

В случай, че е така – помогнете и на други хора да се почувстват по този начин.

Колкото повече хора се „събудят“ за Знанието и Истината на съществуването – толкова по-добре за всички ни.

Копирайте и разпространявайте книгата или части от нея така, както сметнете за добре. Но моля ви, не додявайте с нея на хора, които са далече от вашите разбирания.

И естествено – ще съм ви благодарен, ако ми благодарите мислено. Това е напълно достатъчно в днешния ни свят.

След известно време прочетете книгата отново. Ще видите колко много неща от написаното ще осъзнаете по нов начин, различен от сегашния.

☺ **Филип** ☺

philip.apostolov@gmail.com

Седемте принципа, на които се подчинява всичко в нашия свят

Седемте Херметични Принципа

Тримата Посветени

"Принципите на Истината са Седем; този, който ги познава с разбиране, притежава Универсалния ключ, пред чието докосване всички Врати на Храма бързо се отварят." Кибалион

Седемте Херметични принципа, върху които се основава цялата Херметична философия, са следните:

- I. Принципът на менталността
- II. Принципът на съответствието
- III. Принципът на вибрацията
- IV. Принципът на противоположностите
- V. Принципът на ритъма
- VI. Принципът на причината и следствието
- VII. Принципът на рода

I. ПРИНЦИПЪТ НА МЕНТАЛНОСТТА

"ЦЯЛОТО е УМ; Светът е Ментален." Кибалион

Този Принцип е въплъщение на истината, че "Всичко е Ум". Той означава, че ЦЯЛОТО (което е Субстанционалната реалност, лежаща в основата на всички външни явления и прояви, които ние познаваме с имената "Материалния свят", "Феномените на Живота", "Материя", "Енергия"; накратко, всичко това, което е видимо за материалните ни сетива) е ДУХ, който сам по себе си е НЕПОЗНАВАЕМ и НЕОПРЕДЕЛИМ, но който може да се разглежда и да се приеме за УНИВЕРСАЛЕН, БЕЗКРАЕН, ЖИВ УМ. Той обяснява също така, че целият феноменален Свят, или Вселена, е просто едно Ментално творение на ЦЯЛОТО, подчинено на Законите на сътворените неща, и че Светът като цяло и всички негови части, или единици, притежават свое битие в Ума на ЦЯЛОТО, в който Ум ние "живеем, движим се и притежаваме свое битие". Този Принцип, формулирайки Менталната природа на Света, лесно обяснява цялото разнообразие от ментални и психически феномени, които заемат такава голяма част от общественото внимание и които без подобно обяснение са неразбираеми и не се поддават на научна трактовка. Разбирането на Великия Херметичен принцип на менталността позволява на индивида лесно да схване законите на Менталния Свят и да приложи същите за собственото си благополучие и напредък. Херметичният ученик има възможност да приложи интелигентно великите Ментални закони, вместо да ги използва по случаен начин. Разполагайки с Универсалния ключ, ученикът може да отключи многобройните врати на менталния и психически храм на знанието и да влезе свободно и с разбиране в него. Този Принцип обяснява истинската природа на понятия като "Енергия", "Сила" и "Материя"; защо и как всички те са подвластни на Овладеяването на Ума. Един от старите херметични Майстори преди много години пише: "Този, който схване истината за Менталната природа на Света, е напреднал значително по Пътя към Майсторството." И тези думи са толкова верни днес, колкото и по времето, когато са били написани за първи път. Без този Универсален ключ Майсторството е невъзможно и ученикът чука напразно на вратите на Храма.

II. ПРИНЦИПЪТ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

"Каквото горе, това и долу; каквото долу, това и горе." Кибалион

Този Принцип олицетворява истината, че винаги съществува Съответствие между законите и явленията от различните нива на Съществуването и Живота. Старата Херметична аксиома, изложена в тези думи, е: "Каквото горе, това и долу; каквото долу, това и горе." Схващането на този Принцип дава на индивида средствата за решаване на множество неясни парадокси и скрити тайни на Природата. Съществуват нива, които са извън възможностите на нашето разбиране, но когато приложим Принципа на съответствието към тях, сме в

състояние да разберем много от това, което иначе би било неразбираемо за нас. Този Принцип има универсално приложение и проявление на различните нива на материалния, менталния и духовния свят - той е Универсален закон. Древните херметици разглеждат този Принцип като един от най-важните мисловни инструменти, чрез който човек е в състояние да надзърне зад преградите, скриващи от погледа Непознатото. Използването му позволява дори да се отмести Булото на Изида до степен, че да може да се хвърли поглед към лицето на богинята. Точно както познаването на принципите на геометрията позволява на човека да измери отдалечените звезди и техните движения, докато се намира в своята обсерватория, така познаването на Принципа на съответствието позволява на Човека да прави разумни заключения от Известното към Неизвестното. Изучавайки монадата, той разбира архангела.

III. ПРИНЦИПЪТ НА ВИБРАЦИЯТА

"Нищо не е в покой; всичко се движи; всичко вибрира." Кибалион

Този Принцип олицетворява истината, че "всичко е в движение", "всичко вибрира", "нищо не е в покой" - факти, които съвременната наука потвърждава и които всяко ново научно откритие доказва. И все пак този Херметичен принцип е формулиран преди хиляди години от Майсторите на древен Египет. Той обяснява, че различията между различните прояви на Материята, Енергията, Ума и дори Духа са резултат главно от различната честота на Вибрацията. От ЦЯЛОТО, което е Чистият Дух, надолу до най-грубата форма на Материята всичко трепти - колкото по-силна е вибрацията, толкова по-високо е нейното място в скалата. Вибрацията на Духа е с такава огромна сила и честота, че на практика той е в покой - точно както едно бързовъртящо се колело изглежда неподвижно. На другия край на скалата са грубите форми на материята, чиито вибрации са толкова бавни, че изглеждат неподвижни. Между тези два полюса са разположени милиони вибрации с различна честота. От частицата и електрона, атома и молекулата, до световите и вселените, всичко вибрира. Това е истина и за нивото на енергията и силата (които не са нищо друго, освен различни степени на вибрация), и за менталните нива (чиито състояния зависят от вибрацията), и дори за духовните нива. Разбирането на този Принцип, с подходящите формули, позволява на херметичните ученици да контролират собствените си мисловни вибрации, както и тези на другите хора. Майсторите също прилагат този Принцип за овладяването на природните явления по различни начини. "Този, който разбира Принципа на вибрацията, държи скиптъра на силата", казва един от старите автори.

IV. ПРИНЦИПЪТ НА ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИТЕ

"Всичко е двойствено; всяко нещо притежава два полюса; всяко нещо има своя противоположност; еднаквото и различното са едно и също; противоположностите са еднакви по своята природа, но са различни по степен; противоположностите се привличат; всички истини са полуистини; всички парадокси могат да се помирят." Кибалион

Този Принцип е олицетворение на истината, че "всичко е двойствено", "всяко нещо притежава два полюса", "всяко нещо има своя противоположност", като всяко от тези твърдения представлява стара Херметична аксиома. Той обяснява старите парадокси, които са обърквали толкова много хора, формулирани по следния начин: "тезата и антитезата са тъждествени по своята природа, но се различават по своята степен"; "противоположностите са еднакви, различавайки се единствено по степен"; "двойката противоположности могат да бъдат помирени"; "противоположностите се привличат"; "всяко нещо съществува и не съществува в един и същи момент"; "всички истини не са нищо друго освен полуистини"; "всяка истина е половин неистина"; "съществуват две страни за всяко нещо" и т. н., и т. н. Той обяснява, че във всяко нещо съществуват два полюса, или два противоположни аспекта, и че тези "противоположности" са наистина само двата крайни момента на едно и също нещо, с редица междинни степени между тях. За илюстрация: топлина и студ, макар и "противоположни", в действителност са едно и също нещо, като различията се изразяват просто в степента на едно и също нещо. Погледнете термометъра и се опитайте да разберете, дали можете да откриете къде свършва "топлината" и къде започва "студът"! Не съществува такова нещо, като "абсолютна топлина" или "абсолютен студ" - двата термина "топлина" и "студ" просто показват различни степени на едно и също нещо и това "едно и също нещо", което се проявява като "топлина" и "студ", представлява просто форма, разновидност и степен на Вибрацията. Така "топлина" и "студ" са просто "двата полюса" на това, което наричаме "Топлина" - и явленията, които спадат към нея, са прояви на Принципа на противоположностите. Същият Принцип се проявява в случая със "светлината и мрака", които са едно и също нещо, а разликата се състои в различните степени между двата полюса на явлениято. Къде свършва "тъмнината" и започва "светлината"? Каква е разликата между "голямо и малко"? Между "твърдо и меко"? Между "черно и бяло"? Между "остро и тъпо"? Между "шумно и тихо"? Между "високо и ниско"? Между "положително и отрицателно"? Принципът на противоположностите обяснява тези парадокси и нито един друг Принцип не може да го замени. Същият Принцип функционира на Ментално ниво. Нека вземем един радикален и краен пример - този за "любовта и омразата", две ментални състояния, които, както изглежда, са абсолютно различни. И все пак съществуват степени на Омраза и степени на Любов, както

и една средна точка, при която използваме термини като "харесвам" или "не харесвам", които преминават едно в друго толкова постепенно, че понякога не знаем дали "харесваме", "не харесваме", или "нито едно от двете". И всички те са просто степени на едно и също нещо, както ще се уверите, ако за момент се замислите. И дори нещо повече (което според херметиците е и по-важното) - възможно е вибрациите на Омразата да се променят във вибрации на Любовта както в собствения ум, така и в умовете на другите. Мнозина от вас, които четат тези редове, лично са преживявали неволния бърз преход от Любов към Омраза, както и обратното. И вие следователно ще разберете възможността да бъде извършено това като се използва Волята с помощта на херметичните формули. "Добро" и "Зло" са само полюси на едно и също нещо и херметиците разбират изкуството на превръщането на Злото в Добро с помощта на приложението на Принципа на противоположностите. Накратко, "Изкуството на поляризацията" се превръща в етап от "Менталната алхимия", известна и практикувана от древните и съвременни херметични Майстори. Разбирането на Принципите ще позволи на индивида да промени собствената си Противоположност, както и тази на другите хора, ако отдели необходимото време и усилия за овладяването на изкуството.

V. ПРИНЦИПЪТ НА РИТЪМА

"Всичко тече навътре и навън; всяко нещо има своите приливи и отливи; люлеенето на махалото присъства във всяко нещо; ритъмът на залюляването надясно е ритъмът на залюляването наляво; ритъмът се уравновесява." Кибалион

Този Принцип олицетворява истината, че във всяко нещо се проявява едно равномерно движение - напред и назад, изливане и вливане, люлеене напред и назад, махалообразно движение, прилив и отлив, най-висока и най-ниска точка на вълната - между двата полюса, които съществуват в съответствие с Принципа на противоположността, описан преди малко. Винаги съществува действие и противодействие, движение напред и назад, издигане и спускане. Това се проявява в явленията на Света, звездите, космоса, хората, животните, ума, енергията и материята. Този закон се проявява в създаването и унищожаването на световите, във възхода и залеза на народите, в живота на всички неща и накрая в менталните състояния на Човека (и именно при него според херметиците разбирането на Принципа има най-голямо значение). Херметиците са разбрали този Принцип, откривайки универсалното му приложение, а освен това са открили известни средства за преодоляване на неговите последици в себе си с помощта на използването на подходящи формули и методи. Те прилагат Менталния закон за неутрализацията. Не могат да анулират действието на Принципа или да предизвикат преустановяването на

действието му, но са се научили как да избягват неговите въздействия върху себе си до известна степен, зависеща от Овладеяването на Принципа. Научили са се как да го ИЗПОЛЗВАТ, вместо да бъдат ИЗПОЛЗВАНИ от него. От този и други подобни методи се състои Изкуството на херметиците. Майсторът на Херметизма поляризира самия себе си до степен, в която желае да е в покой, и след това неутрализира Ритмичното люлеене на махалото, което би се стремело да го премести в другата противоположност. Всички индивиди, които са достигнали до определено ниво на Владееене на себе си, го правят в някаква степен, повече или по-малко несъзнателно, но Майсторът го прави съзнателно и чрез използването на своята Воля и достига до степен на Равновесие и Ментална Устойчивост, почти невероятна за голяма част от хората, които се люшкат напред — назад като махало. Този Принцип, както и Принципът за противоположностите, е бил задълбочено изучаван от херметиците и методите за неговото неутрализиране, противодействие и ИЗПОЛЗВАНЕ образуват важна част от Херметичната ментална алхимия.

VI. ПРИНЦИПЪТ НА ПРИЧИНАТА И СЛЕДСТВИЕТО

"Всяка Причина има свое Следствие; всяко Следствие има своя Причина; всяко нещо се случва в съответствие със Закона; Случайност не е нищо друго, освен името на Закона, който не е познат; съществуват много нива на причиняване, но нищо не се изплъзва от Закона." Кибалион

Този Принцип олицетворява факта, че съществува Причина за всяко Следствие и Следствие от всяка Причина. Той обяснява, че "всяко нещо се Случва в съответствие със Закона", че нищо никога не се случва "просто така", че не съществува такова нещо като Случайност; че макар и да съществуват различни нива на Причина и Следствие, по-горното доминира над по-долните нива и нищо никога не може да се изплъзне на Закона. Херметиците познават изкуството и методите за издигане над обикновеното ниво на Причина и Следствие до известна степен и с помощта на ментално издигане до по-високо ниво те се превръщат в Причинители, вместо в Следствия. Обикновените хора са носени, подчинени на обстоятелствата; волята и желанията на другите са по-силни от тях. Наследственост, внушение и други външни причини ги движат като пешки върху шахматната дъска на Живота. Майсторите обаче, издигайки се до горното ниво, владеят своите настроения, характери, качества и способности, както и заобикалящата ги среда. Те помагат да се ИГРАЕ ИГРАТА НА ЖИВОТА, вместо да бъдат играни и тласкани от чужда воля и от заобикалящата ги среда. ИЗПОЛЗВАТ Принципа, вместо да бъдат негови инструменти. Майсторите се подчиняват на Причиняването на по-висшите нива, но помагат да се УПРАВЛЯВА

на собственото им ниво. В това твърдение се съдържа концентрираното богатство на Херметичното познание - който може, да го прочете.

VII. ПРИНЦИПЪТ НА РОДА

"Родът е във всичко; всяко нещо притежава свой Мъжки и Женски принцип; Родът се проявява на всички нива." Кибалион

Този Принцип е олицетворение на истината, че съществува РОД, проявяващ се във всичко - Мъжкия и Женски принцип функционират постоянно. Това е истина не само за Физическото ниво, но и за Менталното и дори за Духовното ниво. На Физическо ниво Принципът се проявява като ПОЛ, на по-високите нива приема по-висши форми, но Принципът винаги си остава същият. Всяко сътворяване - физическо, ментално или духовно - е невъзможно без този Принцип. Разбирането на неговите закони ще хвърли светлина върху много въпроси, които са смущавали ума на хората. Принципът на рода функционира дори в направлението на пораждането, възстановяването и сътворяването. Всяко нещо и всеки индивид съдържа двата Елемента или Принципа, или този велик Принцип, в себе си. Всяко нещо от Мъжки род притежава и Елемент от Женски род; всяко нещо от Женски род съдържа и Мъжки принцип. Ако искате да разберете философията на Менталното и Духовно Сътворяване, Пораждане и Възстановяване, трябва да разберете и да усвоите този Херметичен принцип. Той съдържа решението на много загадки на живота. Предупреждаваме ви, че този Принцип няма връзка с многобройните недостойни, вредни и гибелни похотливи теории, учения и практики, които се разпространяват под най-различни фантастични имена и които представляват унижаване на великия естествен Принцип на рода. Такива недостойни пробуждания на древните позорни форми на Фалосизма са с тенденцията да унищожават ума, тялото и душата и Херметичната философия винаги е отправяла предупреждение против подобни ретроградни учения, насочени към похотта, безнравствеността и извращаването на принципите на Природата. Ако се стремите към подобни учения, трябва да потърсите някъде другаде - в това отношение Херметизмът не съдържа нищо за вас. За чистия всички неща са чисти; за долния всички неща са долни.